NASZE MIASTO I GMINA
PILICA
www.pilica.pl
ISSN 25-44-553

Biskupice * Cisowa * Dobra * Dobra Kolonia * Dobraków * Dzwonowice * Dzwono-Sierbowice * Jasieniec * Kidów * Kleszczowa * Kocikowa
Pilica * Podleśna * Przychody * Siadcza * Sierbowice * Sławniów * Smoleń * Solca * Szyce * Wierbka * Wierzbica * Zarzecze * Złożeniec

DWUMIESIĘCZNIK GMINY PILICA - Nr 07/01 (34) - Grudzień 2020/Styczeń 2021 - EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Dofinansowanie z Funduszu Sprawiedliwości na sprzęt dla OSP

W NUMERZE:

Konkurs na Orszak Trzech Króli w Kidowie str. 4

Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021 str. 13

Koło Gospodyń Wiejskich w Dobrakowie str. 14

SPIS TREŚCI

2	**Informacja: Zwrot akcyzy za paliwo do produkcji rolnej**
3	Dofinansowanie z Funduszu Sprawiedliwości na sprzęt dla OSP
4 - 5	Konkurs na Orszak Trzech Króli w Kidowie
6	**Z naszej przeszłości:** 260. rocznica śmierci Marii Józefy z Wessłów Sobieskiej
7 - 9	**Patroni 2021 roku:** Kardynał Stefan Wyszyński - Prymas Tysiąclecia
9 - 11	**Przyroda:** Jak zwierzęta spędzają zimę
11 - 12	**Ośrodek Pomocy Społecznej w Pilicy:**
11	Zaświadczenie do programu „Czyste Powietrze"
11	Terminy wydawania żywności z Banku Żywności
12	Informacja dla mieszkańców w sprawie szczepień przeciw COVID-19
12	Nowy okres świadczeniowy programu „Rodzina 500+"
13	**Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021**
14 - 15	**Wokół nas:** Koło Gospodyń Wiejskich w Dobrakowie
15	**Ulga termomodernizacyjna**
16	**Ośrodek Doradztwa Rolniczego:** Lokalne Partnerstwo do spraw wody w Twoim powiecie
17	**Meldunek:** Zamelduj się na pobyt stały lub czasowy dłuższy niż 3 miesiące
18	**Zbycie samochodu:** Bez kolejki – zbycie lub nabycie pojazdu zgłoś online
19 - 21	**Legalna Kultura:** „NIENAWISTNICY" – Tryptyk Przeciw Hejtowi - część III
21 - 22	**Sport:**
21	GMLKS Piliczanka: Młoda Piliczanka
22	LTS Ospel Wierbka: Przygotowania do rozgrywek
22 - 24	**Wieści ze szkół**
25 - 26	**Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Pilicy:**
25	Podsumowanie roku 2020
25	Książką połączeni
26	Zaproszenie do DKK w Pilicy
26	29. Finał WOŚP
27	**Kulinaria**
28	**WEJDŹ NA SPIS.GOV.PL I SPISZ SIĘ**

INFORMACJA

Zwrot akcyzy za paliwo do produkcji rolnej

Każdy rolnik, który chce odzyskać część pieniędzy wydanych na olej napędowy używany do produkcji rolnej powinien zbierać faktury VAT:

- w terminie od 1 lutego 2021 r. do 1 marca 2021 r. należy złożyć odpowiedni wniosek do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w zależności od miejsca położenia gruntów rolnych wraz z fakturami VAT (lub ich kopiami) stanowiącymi dowód zakupu oleju napędowego w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.,
- w terminie od 2 sierpnia 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r. należy złożyć odpowiedni wniosek do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w zależności od miejsca położenia gruntów rolnych wraz z fakturami VAT (lub ich kopiami) stanowiącymi dowód zakupu oleju napędowego w okresie od 1 lutego 2021 r. do 31 lipca 2021 r. w ramach limitu zwrotu podatku określonego na 2021 r.

Limit zwrotu podatku akcyzowego w 2021 r. wynosi:
100,00 zł * ilość ha użytków rolnych oraz 30,00 zł średnia roczna liczba dużych jednostek przeliczeniowych bydła.

Pieniądze wypłacane będą przelewem na rachunek bankowy podany we wniosku w terminach:
1 - 30 kwietnia 2021 r. w przypadku złożenia wniosku w pierwszym terminie
1 - 29 października 2021 r. w przypadku złożenia wniosku w drugim terminie.
.

Źródło: www.gov.pl

UWAGA! *Uprzejmie przypominamy, iż wejście do budynku Urzędu Miasta i Gminy w Pilicy możliwe jest jedynie od ulicy Żarnowieckiej. Petenci obsługiwani są pojedynczo po uprzednim naciśnięciu dzwonka znajdującego się w przedsionku budynku.*

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI FUNDUSZ SPRAWIEDLIWOŚCI

„Współfinansowano ze środków Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości"

Dofinansowanie z Funduszu Sprawiedliwości na sprzęt dla OSP

W ubiegłym roku Miasto i Gmina Pilica pozyskała dotację z Ministerstwa Sprawiedliwości na realizację zadań z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - Funduszu Sprawiedliwości. Zakres przedmiotowego dofinansowania obejmuje wsparcie i rozwój systemu instytucjonalnego pomocy osobom pokrzywdzonym przestępstwem i świadków oraz realizacji przez jednostki sektora finansów publicznych zadań ustawowych związanych z ochroną interesów osób pokrzywdzonych przestępstwem i świadków oraz likwidacją skutków pokrzywdzenia przestępstwem. Dysponentem Funduszu jest Minister Sprawiedliwości.

W ramach przyznanych środków w wysokości 25 000,00 zł oraz przy zachowaniu wkładu własnego na poziomie ok. 1% zakupiono sprzęt i wyposażenie dla trzech Ochotniczych Straży Pożarnych: OSP Wierbka, OSP Dobraków i OSP Kleszczowa. Są to jednostki włączone do Krajowego Systemu-Ratowniczo Gaśniczego.

Oficjalne przekazanie sprzętu nastąpiło dnia 29 grudnia 2020 roku w sali Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej, podczas zebrania Prezydium Zarządu Oddziału Miejsko-Gminnego ZOSP RP w Pilicy. Spotkanie otworzył Burmistrz MiG Pilica a zarazem Prezes Zarządu Gminnego OSP Artur Janosik. Na ręce Prezesów oddano do użytkowania 5 kompletów ubrań specjalnych, węże ssawne, prądownicę wodno-pianową oraz 3 zestawy aparatów powietrznych.

Pozyskania środków z funduszu sprawiedliwości pogratulował nam przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości pan Marcin Kozik oraz radna Sejmiku Województwa Śląskiego pani Maria Materla.

Dzięki dofinansowaniu strażacy, niosący ochotniczo pomoc ofiarom wypadków, zostali wyposażeni w profesjonalny sprzęt, który zwiększy bezpieczeństwo mieszkańców Gminy Pilica.

Anna Szota

Konkurs na Orszak Trzech Króli w Kidowie

W dniu 6 stycznia 2021 r. w kościele parafialnym pw. Św. Mikołaja b. w. w Kidowie odbyła się VII edycja konkursu na Orszak Trzech Króli, którego inicjatorem jest ks. proboszcz Zbigniew Grzesiński. Honorowy patronat nad wydarzeniem objął Burmistrz MiG Pilica Artur Janosik.

W poprzednich latach tradycją konkursu była prezentacja strojów podczas uroczystej mszy św. Ze względu na obowiązujący obecnie stan epidemii, do konkursu wprowadzono zmiany mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa uczestników. Tym samym tegoroczna edycja konkursu została podzielona na dwa etapy. Do 5 stycznia przyjmowane były fotografie przedstawiające dzieci w strojach przygotowanych samodzielnie, jak i z pomocą rodziców. Po zebraniu wszystkich zgłoszeń, w dniu 5 stycznia, po wieczornej mszy św. odbyły się obrady komisji konkursowej. Jury reprezentowały panie należące do Rady Parafialnej, w następującym składzie: Barbara Przybylik, Irena Małoszewska i Jolanta Kubala. Wyniki VII edycji konkursu ogłoszone zostały w środę 6 stycznia. Poza miejscami na podium przyznano także dwie nagrody specjalne: dla najmłodszego i najstarszego uczestnika. Wszystkie dzieci otrzymały upominki oraz dyplomy.

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom doceniając ich trud i zaangażowanie.
Oto wyniki:

Miejsce I

Bartosz Gębka (Wierzbica)
Iga Duraj (Przychody)
Otylia Skała (Przychody)
Malwina Waga (Siadcza)
Borys Kowalik (Kidów)
Filip Ziętek (Kidów)
Stanisław Duras (Pilica)
Hanna Popczyk (Przychody)
Barbara Wolska (Solca)
Franciszek Wolski (Solca)

Miejsce II

Oliwia Duraj (Przychody)
Nela Skała (Przychody)
Maja Pustułka (Przychody)
Kacper Kowalczyk (Wierzbica)
Aleksandra Waga (Siadcza)
Bruno Kowalik (Kidów)
Karol Ziętek (Kidów)
Zuzanna Szota (Kidów)
Bartosz Graboś (Siadcza)
Barbara Duras (Pilica)

Miejsce III

Joanna Gębka (Wierzbica)
Lena Duraj (Przychody)
Pola Sikora (Zawiercie)
Michał Ziętek (Kidów)
Mikołaj Majda (Przychody)
Aleksandra Graboś (Siadcza)

Nagrody Specjalne

Najmłodszy Uczestnik - *Jakub Kowal (Siadcza)*
Najstarszy Uczestnik - *Julia Szota (Przychody)*

Z przeprowadzonego konkursu przygotowano galerię zdjęć, którą można było zobaczyć do 2 lutego w kościele w Kidowie. Konkurs od lat cieszy się dużym zainteresowaniem dzieci i młodzieży, również w tym roku, pomimo wyjątkowych okoliczności, wzięło w nim udział aż 28 osób.

Anna Szota

260. rocznica śmierci Marii Józefy z Wesslów Sobieskiej

4 stycznia 1761 r. zmarła w Warszawie Maria Józefa z Wesslów królewiczowa polska Konstantynowa Sobieska – synowa króla Jana III Sobieskiego - postać tak bardzo ważna dla historii Pilicy i gminy. W związku z rocznicą warto przypomnieć losy właścicielki Pilicy, fundatorki klasztoru i kościoła OO. Franciszkanów w Biskupicach oraz fundatorki obecnego kościoła św. Mikołaja b. w. w Kidowie.

Maria Józefa z Wesslów Sobieska urodziła się około 1685 r., jako córka Stanisława Wessla starosty ostrowickiego i Barbary Starhemberg. Dzięki matce, prawdopodobnie już w dzieciństwie, poznała królewską rodzinę Sobieskich. 18 listopada 1708 r. w Gdańsku zawarła związek małżeński z królewiczem Konstantym Sobieskim – najmłodszym synem króla Jana III Sobieskiego i jego słynnej żony Marii. Niestety, małżeństwo to, bardzo niespodziewane, od początku nie było akceptowane przez rodzinę królewską, a zwłaszcza przez królową Marysieńkę. Szybko doprowadziła ona do wyjazdu Konstantego za granicę, a tym samym opuszczenia młodej żony zaledwie parę miesięcy po ślubie. To prawdopodobnie za jej namową i brata Jakuba Konstanty już w 1711 r. złożył wniosek o unieważnienie małżeństwa. Na szczęście papież uznał je za ważne i w listopadzie 1725 r. Maria ze swym mężem (wówczas już bardzo schorowanym po zagranicznych podróżach) zamieszkała w Żółkwi – rodzinnym majątku Sobieskich. Pielęgnowała chorego męża Konstantego, który wkrótce – 22 lipca 1726 r. umiera. Po jego śmierci rodzina Sobieskich postanowiła pozbyć się Jej z Żółkwi. W 1729 r. zmuszona wyjeżdża do Lwowa, a rok później trafia do Pilicy. 22 września 1730 r. Maria Józefa kupuje od Emerencjanny z Warszyckich, wdowie po Ludwiku Pocieju, majątek Pilica, na którego składało się wówczas miasto Pilica z pałacem oraz wsie Biskupice, Zarzecze, Smoleń, Dobra, Sławniów, Kidów, Wierbka, Siadcza, Przychody, Kocikowa, Mokrus, Strzegowa, Złożeniec. Zapłaciła za niego 407 000 złotych polskich (oczywiście ówczesnych). W następnym, 1731 r., zaczyna przebudowę pałacu, która potrwa do 1740 r. Wybudowała taras, a ściany zewnętrzne pokryła renesansowymi rzeźbami i filarami, założyła ogród włoski z fontanną w parku.

Maria bardzo dobrze znała się z królami Polski Augustem II i Augustem III (obaj z saskiej dynastii Wettinów). Tego ostatniego gościła w Pilicy w karnawale 1734 r.

W 1739 r. postanowiła zaprosić do Pilicy OO. Franciszkanów Reformatów, a 6 maja 1740 r. podpisała akt erekcyjny pod budowę klasztoru i kościoła dla zakonników w Biskupicach. Już w maju 1747 r. kościół został konsekrowany. Maria Józefa podarowała Franciszkanom kopię obrazu z Santa Maria Maggiore, malowaną na drewnie cyprysowym, oprawioną w ramy ze swojego barokowego sekretarzyka. To ten obraz zyskał sławę cudownego i dziś, dzięki niemu kościół jest Sanktuarium Maryjnym.

Domena publiczna

Sobieska wydała też przywileje dla mieszkańców Pilicy. Zatwierdziła prawo magdeburskie, postanowiła, że samorząd będzie zajmował się naprawą dróg, domów, piwnic, kramów a przy domach mają znajdować się środki do ochrony przed pożarem – haki, drabiny i drewniane naczynia na wodę. Pozwoliła Piliczanom na wyrób piwa i gorzałki dla własnej potrzeby, przywożenie mięsa dla siebie, zbieranie w lasach drewna na opał. Jednak po godz. 22:00 nie wolno było sprzedawać alkoholu, a w domach musiało być cicho.

Na potrzeby dziedziczki mieszkańcy musieli dawać podwody do Krakowa i Warszawy, czyścić koryto rzeki (raz w roku), umacniać wały ziemne broniące stawy i zajmować się dworskimi ogrodami, co było bardzo uciążliwe. W 1733 r. uregulowała sytuację prawną pilickich Żydów przyznając im takie prawa jak chrześcijanom, np. prawo do posiadania domów, bożnicy, kirkutu, prowadzenia warsztatów rzemieślniczych.

Na początku lat 50-tych XVIII wieku przekazała majątek swojemu bratankowi Teodorowi Wesslowi i opuściła Pilicę udając się do Warszawy. Tam zamieszkała u Sióstr Sakramentek, gdzie zmarła 4 stycznia 1761 r. Pogrzeb odbył się 7 stycznia w kościele św. Kazimierza w Warszawie. Tak zakończyły się ziemskie losy, tej którą odrzuciła królewska rodzina jej męża, a która mimo to nie poddała się i żyjąc samotnie (nie wyszła powtórnie za mąż) zdążyła tak wiele dokonać.

Pamiętam, jak w maju 2002 r. byłam z kilkoma uczniami z pilickiego gimnazjum na Zamku Królewskim w Warszawie na I ogólnopolskiej prezentacji programu „Ślady przeszłości – szkoła adoptuje zabytek". Podszedł do nas wówczas prof. Henryk Samsonowicz – wybitny polski historyk i patrząc na nasz napis „Pilica" zawołał wesoło - „O, proszę, wy jesteście od naszej Sobieskiej", i zaczął rozmawiać z uczniami o Pilicy. Jak oni potem bardzo się cieszyli i byli dumni, że ktoś taki zna Pilicę i tak miło z nimi o niej rozmawiał. Dzięki temu pozbyli się całej, stresującej ich tremy. A wszystko za sprawą Marii Józefy z Wesslów Sobieskiej - królewiczowej Konstantynowej...

Maria Lepiarczyk

Kardynał Stefan Wyszyński - Prymas Tysiąclecia

3 Sierpnia 1901
Urodził się w miejscowości Zuzela nad Bugiem na pograniczu Podlasia i Mazowsza, jako drugie dziecko w wielodzietnej rodzinie Stanisława i Julianny Wyszyńskich.

1910
Rodzina państwa Wyszyńskich przeprowadziła się do Andrzejewa.

31 Października 1910
Stracił matkę, która umarła mając zaledwie 33 lata, po urodzeniu kolejnego dziecka.

1912-1914
Uczęszczał do gimnazjum im. Wojciecha Górskiego w Warszawie.

1913
Przyjął sakrament bierzmowania z rąk biskupa płockiego Juliana Nowowiejskiego.

1914-1917
Uczył się w gimnazjum męskim im. Piotra Skargi w Łomży.

1917-1920
Uczęszczał do liceum Piusa X we Włocławku.

1920
Po zdaniu matury wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku.

1924-1925
Pełnił obowiązki kapłańskie, jako wikariusz katedry włocławskiej obejmując jednocześnie stanowisko redaktora dziennika „Słowo Kujawskie".

3 Sierpnia 1924
Otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Wojciecha Owczarka w kaplicy Matki Bożej w bazylice katedralnej Włocławskiej.

5 Sierpnia 1924
Odprawił prymicyjną Mszę św. przed Cudownym Obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze.

1925-1929
Podjął studia w zakresie prawa kanonicznego i nauk społeczno-ekonomicznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Podczas studiów pracował, jako wicedyrektor konwiktu księży studentów oraz prowadził duszpasterstwo wśród akademików w Stowarzyszeniu Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie"oraz w „Bratniaku". W tym czasie spotkał się z księdzem Władysławem Korniłowiczem, który stał się jego duchowym ojcem. Ten kontakt zaważył na duchowości kapłańskiej przyszłego Prymasa Polski.

1929-1930
Odbył podróż naukową do Austrii, Włoch, Francji, Belgii, Holandii i Niemiec. Przedmiotem jego zainteresowań były problemy związków zawodowych, organizacje katolickiej młodzieży robotniczej, a przede wszystkim doktryny i ruchy społeczne. Owocem tej podróży była publikacja „Główne typy Akcji Katolickiej za granicą" (Lublin 1931).

1930
Obronił pracę doktorską na temat „Prawa Kościoła do szkoły". Pełnił funkcję wikariusza w Przedczu Kujawskim.

1931
Pełnił funkcję wikariusza w katedrze Włocławskiej. Był sekretarzem Liceum im. Piusa X. Prowadził wykłady z ekonomii społecznej w Seminarium Duchownym we Włocławku.

1931-1932
Prowadził Chrześcijański Uniwersytet Robotniczy, był dyrektorem Diecezjalnych Dzieł Misyjnych.

1932-1939
Podjął obowiązki promotora sprawiedliwości i obrońcy węzła małżeńskiego, a potem sędziego Sądu Biskupiego w Kurii Włocławskiej. Kierował Sodalicją Mariańską Ziemian Ziemi Kujawsko-Dobrzyńskiej. Prowadził pracę społeczno-oświatową w Chrześcijańskich Związkach Zawodowych. Zorganizował Katolicki Związek Młodzieży Robotniczej. Był redaktorem naczelnym „Ateneum Kapłańskiego", sam wiele publikował.

Domena publiczna

1939
Został mianowany przez kardynała Augusta Hlonda członkiem Rady Społecznej przy Prymasie Polski.

Wrzesień 1939
Udał się w kierunku wschodnim na wojenną tułaczkę. Widząc niecelowość swojej decyzji, powrócił do Włocławka, aby zacząć razem z innymi profesorami organizowanie nauki w Seminarium.

Październik 1939
Imiennie poszukiwany przez Gestapo, na polecenie biskupa Michała Kozala, opuścił Włocławek.

Listopad 1939 – Lipiec 1940
Przebywał we Wrociszewie koncentrując się na pracy naukowej i opracowując serię kazań opartych na encyklikach społecznych.

Lipiec 1940 – Październik 1941
Udał się do Kozłówki podejmując, na prośbę księdza Władysława Korniłowicza, opiekę duchową nad grupą sióstr i niewidomych dzieci przesiedlonych z Lasek pod Warszawą. Prowadził wykłady i dyskusje dla inteligencji z dziedziny katolickiej myśli filozoficznej i społecznej. W październiku zagrożony chorobą płuc wyjechał do Zakopanego, gdzie w przypadkowej łapance został aresztowany. Udało mu się uciec zanim ustalono jego tożsamość.

Czerwiec – 1 Sierpnia 1942
Był kapelanem Zakładu dla Niewidomych w Laskach pod Warszawą. Prowadził wykłady społeczne dla inteligencji, a także działalność konspiracyjną.

1 Sierpnia – Październik 1944
Był kapelanem szpitala powstańczego w Laskach, a także kapelanem AK okręgu wojskowego Żoliborz, znany pod pseudonimem „Radwan III".

Luty 1945
Wrócił do Włocławka. Został mianowany rektorem Seminarium Duchownego. Jednocześnie z powodu braku księży, gdyż wielu zginęło z rąk Niemców, sprawował funkcję proboszcza w dwóch parafiach. Redagował tygodnik diecezjalny „Ład Boży", „Kronikę Diecezji Włocławskiej" oraz „Ateneum Kapłańskie".

4 Marca 1946
Został mianowany przez Piusa XII biskupem lubelskim.

2 Maja 1946
Na Jasnej Górze, w Częstochowie otrzymał sakrę biskupią z rąk księdza kardynała Augusta Hlonda. Współkonsekratorami byli: ksiądz biskup Radoński z Włocławka i ksiądz biskup Czajka z Częstochowy.

22-24 Maja 1946
Uczestniczył w obradach Episkopatu Polski na Jasnej Górze.

26 Maja 1946
Odbył ingres do katedry lubelskiej.

1946-1948
Porządkował zniszczoną przez okupację diecezję, wizy-

tował parafie, wygłaszał liczne kazania, szczególnie w dzielnicach robotniczych Lublina, prowadził rekolekcje, organizował kursy katechetyczne, wykładał na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i opiekował się nim jako wielki Kanclerz.

12 Listopada 1948
Z okazji uroczystości Pięciu Polskich Braci Męczenników, Ojciec Święty Pius XII na konsystorzu w Rzymie mianował biskupa lubelskiego arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski. Bulla nominacyjna została podpisana 16 listopada w uroczystość Matki Bożej Ostrobramskiej.

1949
Podjął służbę Kościołowi w czasach wyjątkowo ciężkich. Od początku, wobec nowej sytuacji ustrojowej dostrzegał palącą potrzebę znalezienia modus vivendi Kościoła w Polsce. Przewidując trafnie dalszy rozwój wydarzeń w kraju i na arenie międzynarodowej, wybrał drogę porozumienia z rządem Polski.

2 Lutego 1949
Odbył ingres do Katedry Gnieźnieńskiej.

6 Lutego 1949
Odbył ingres do Katedry Warszawskiej.

14 Kwietnia 1950
Wobec braku Konstytucji, podpisał Porozumienie z rządem komunistycznym. Była to jedyna deklaracja prawna określająca sytuację Kościoła w Polsce. Władze komunistyczne jednak nie zamierzały dotrzymywać zobowiązań. Prymas z wielką roztropnością, a jednocześnie odwagą, bronił praw wierzącego Narodu.

2 Kwietnia 1951
Po raz pierwszy jako Prymas udał się do Rzymu z wizytą „ad limina apostolorum". Uzyskał od papieża Piusa XII aprobatę dotyczącą linii postępowania Kościoła i Episkopatu w Polsce. Wręczył Ojcu Świętemu symboliczne dary: garść ziemi polskiej, w którą wsiąkła krew dzieci podczas Powstania Warszawskiego, różaniec z chleba otrzymany od uwolnionych więźniów i ryngraf Matki Bożej, która go nigdy nie zawiodła.

12 Stycznia 1953
Na konsystorzu w Rzymie został mianowany kardynałem. W tym czasie wzmogło się w kraju prześladowanie Kościoła, ograniczanie jego wolności, podstawowych praw do bytu i pracy. Władze Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej odmówiły paszportu nowo mianowanemu Kardynałowi, który miał pojechać do Rzymu na konsystorz. Ingerencje władz państwowych w sprawy Kościoła coraz bardziej przybierały na sile. Rząd, po zlikwidowaniu opozycji politycznej, poczuł się na tyle silny, że uznał za stosowne przejść mimo zawartego porozumienia do ostrej walki z Kościołem. Nastąpiły aresztowania biskupów i księży. Władze państwowe chciały uzależnić od siebie duchowieństwo oraz decydować o obsadzaniu stanowisk kościelnych.

8 Maj 1953
Kardynał Prymas nieustępliwie bronił Kościoła. W imieniu Episkopatu skierował do władz państwowych memoriał, w którym mówił wyraźnie, że w obliczu krzywd, jakich doznaje Kościół w Polsce, już dalej w ustępstwach iść nie może. Non possumus… Rzeczy Bożych na ołtarzach cesarza składać nie wolno.

25 Września 1953
Nocą został aresztowany przez władze państwowe i wywieziony z Warszawy.

26 Września – 12 Października 1953
Więziony w Rywałdzie koło Grudziądza.

12 Października 1953 – 6 Października 1954
Więziony w Stoczku koło Lidzbarka Warmińskiego.

8 Grudnia 1953
Dokonał Aktu Osobistego Oddania się Matce Bożej.

6 Października 1954 – 26 Października 1955
Więziony w Prudniku Śląskim.

26 Sierpnia 1956
Uwięziony w Komańczy w łączności z pielgrzymami zebranymi na Jasnej Górze składa Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego.

27 Października 1955 – 28 Października 1956
Więziony w Komańczy. Były to lata ofiary, cierpienia i odosobnienia. Był to także czas, kiedy z modlitwy i medytacji powstały dzieła wyjątkowe np.: „List do moich kapłanów", a przede wszystkim „Śluby Narodu" i program „Wielkiej Nowenny" przed Tysiącleciem Chrztu Polski.

28 Października 1956
Wrócił do Warszawy, wśród wielkiej radości całego Kościoła polskiego.

3-5 Maja 1957
Zainaugurował Wielką Nowennę – dziewięcioletni czas przygotowania Narodu Polskiego do obchodów Milenium Chrześcijaństwa. Był to program odnowy Ojczyzny w oparciu o Jasnogórskie Śluby Narodu. Prymas niezmordowanie głosił słowo Boże. Z jego inicjatywy rozpoczęło się Nawiedzenie, czyli wędrówka Matki Bożej w kopii Obrazu Jasnogórskiego po wszystkich polskich parafiach.

6 Maja - 17 Czerwca 1957
Przebywał w Rzymie, gdzie otrzymał kapelusz kardynalski oraz kościół tytularny „Santa Maria in Trastevere".

28 Października 1958
Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Jana XXIII.

1962-1965
Brał czynny udział w pracach Soboru Watykańskiego II, najpierw w jego przygotowaniu, a potem w obradach wszystkich czterech Sesji.

21 Czerwca 1963
Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Pawła VI.

3 Maja 1966 – Tysiąclecie Chrztu Polski
Punktem kulminacyjnym uroczystości milenijnych było święto Królowej Polski. W tym dniu Prymas wraz z całym Episkopatem, wobec kilkuset tysięcznej rzeszy wiernych zebranych u stóp Jasnej Góry, dokonał wiekopomnego Aktu całkowitego Oddania Polski w niewolę Matce Chrystusowej za wolność Kościoła w Ojczyźnie i w świecie.

1967
Władze państwowe nie dały zezwolenia Prymasowi na wyjazd do Rzymu na Synod Biskupów. W ramach jedności Episkopatu i na znak protestu, zrezygnował z wyjazdu kardynał Karol Wojtyła oraz inni członkowie delegacji.

1968
Wobec narastających konfliktów społecznych Prymas zdecydowanie występował w obronie podstawowych praw człowieka i Narodu.

Grudzień 1970
Po tragicznych wypadkach na Wybrzeżu Prymas wypowiedział wstrząsające słowa: „Wasz ból jest naszym wspólnym bólem. Gdybym mógł w poczuciu sprawiedliwości i ładu, wziąć na siebie całą odpowiedzialność za to, co się ostatnio stało w Polsce, wziąłbym jak najchętniej… Bo w Narodzie musi być ofiara okupująca winy Narodu… Jakżebym chciał w tej chwili – gdyby ta ofiara przyjęta była – osłonić wszystkich przed bólem, przed męką".

Październik 1971
Udał się do Rzymu na kolejny Synod Biskupów oraz uczestniczył w pracach Kongregacji ds. Kapłanów i Papieskiej Komisji Rewizji Prawa Kanonicznego. Wraz z dwuty-

sięczną rzeszą pielgrzymów z kraju uczestniczył w Bazylice świętego Piotra w Rzymie w uroczystościach beatyfikacyjnych ojca Maksymiliana Kolbego. Była to pierwsza po wojnie tak liczna pielgrzymka z Polski do Stolicy Świętej. Do Rzymu przybyła również Polonia z całego świata. Ojciec Święty Paweł VI dokonał aktu beatyfikacji i wygłosił przemówienie o współczesnym polskim męczenniku. Pielgrzymkę polską otoczył szczególną opieką i gościnnością zapraszając do Ogrodów Watykańskich i przyjmując najserdeczniej na audiencji. Do Prymasa Polski powiedział potem: „Polacy sprawili mi wielką radość przez swoje rozmodlenie".

28 Czerwca 1972
Wraz z Episkopatem Polski zebranym na 131 Konferencji, z radością i wdzięcznością przyjmuje decyzje Pawła VI w sprawie Ziem Zachodnich i Północnych.

1976
Prymas Polski ogłasza program przygotowań Narodu do jubileuszu 600-lecia Jasnej Góry. „Sześć lat wdzięczności za sześć wieków obecności".

26 Sierpnia 1978
Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Jana Pawła I.

16 Października 1978
Brał udział w konklawe, które wybrało kardynała Karola Wojtyłę na papieża. Owy papież obrał imię Jana Pawła II. „Z wielkim wzruszeniem serca, przekraczającym – zda się – ludzką wytrzymałość, pragnę dać wyraz swojej wdzięczności za okazane zrozumienie doniosłej dla Kościoła świętego i naszego Narodu – dziejowej chwili, gdy na progu drugiego Tysiąclecia Chrztu Polski, został powołany przez Boga na tron świętego Piotra w Rzymie, Syn Polski zawsze wiernej, Karol kardynał Wojtyła, Pasterz Kościoła świętego Stanisława Biskupa i Męczennika, Arcybiskup Metropolita Krakowski".

2–10 Czerwca 1979
Przyjął Ojca świętego Jana Pawła II w Polsce, podczas jego pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny.

1980-1981
W Polsce rozpoczął się okres wielkich przemian społecznych. Powstał ruch „Solidarność".

Marzec 1981
Początek śmiertelnej choroby.

13 Maja 1981
Zamach na Ojca Świętego Jana Pawła II.
„Proszę was, aby te heroiczne modlitwy, które zanosiliście w mojej intencji (…) skierowali wraz ze mną ku Matce Chrystusowej o zdrowie i siły dla Ojca Świętego.
Ojciec Święty! Nie potrzebuję mówić o naszych do niego uczuciach i o tej dziwnej po prostu synchronizacji naszego życia, zwłaszcza w ostatnich latach, aż do tego momentu. Ta synchronizacja mnie osobiście zobowiązuje mocno wobec Ojca Świętego i ja to zobowiązanie przyjmuję świadomie, z pełnym zrozumieniem i uległością."

16 Maja 1981
W swojej rezydencji przy ulicy Miodowej w Warszawie przyjął, w formie uroczystej, Sakrament Chorych.

22 Maja 1981
Wypowiedział ostatnie przemówienie do Rady Głównej Episkopatu.
„O sobie nic nie mówię, bo wiem, że Matka Boża może zrobić wszystko, ale ja jestem Jej niewolnikiem i zawierzyłem Jej na wszystkie strony. Żadnych próśb w mojej intencji nie zanoszę do Matki Najświętszej, bo wiem, że to Jej sprawa i sprawa fantastycznej wiary i heroicznej modlitwy, która idzie przez wasze serca i powierzonego wam ludu. Waszą żywą wiarę zawsze podziwiałem i waszą gorliwość apostolską, której nie zawsze mogłem sprostać. Same uczucia wdzięczności. Do nikogo – najmniejszego żalu. Na nikim – najmniejszego zawodu, wszystkim pozostawiam moje serce, które nie zabiera ze sobą żadnego zastrzeżenia w stosunku do żadnego z biskupów, do kapłanów i ludu Bożego. Wszystkie nadzieje, to Matka Najświętsza. I jeżeli jaki program – to Ona."

28 Maja 1981
W Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, o godzinie 4.40 zmarł Stefan kardynał Wyszyński, Prymas Polski.

Źródło:www.wyszynskiprymas.pl/zyciorys-stefana-wyszynskiego

Jak zwierzęta spędzają zimę

I mamy zimę, wprawdzie kalendarzową, początkowo bez dużego śniegu, ale zima to zima, a dla zwierząt okres mimo wszystko nie łatwy. Szczególnym problemem jest zdobycie pokarmu.

Jak zatem zwierzęta radzą sobie w zimie?

Jedne opuszczają nas i odlatują do „ciepłych krajów", drugie zmieniają letnie pióra i futra na zimowe i zostają. Kolejne gromadzą na zimę zapasy pożywienia, inne zapadają w odrętwienie i przesypiają niekorzystny okres.

A więc zobaczmy jak zwierzęta radzą sobie w zimie.

Bezkręgowce lądowe – zwierzęta zmiennocieplne, różnie przeżywają zimę. Najbardziej efektowne z nich – owady, wraz z nadchodzącymi chłodami najczęściej po prostu giną. Jednak kilka gatunków np. niektóre muchy czy motyle możemy spotkać w naszych domach, na strychach w piwnicach, a także w jaskiniach.

Zimującymi motylami są pospolite i piękne rusałki – rusałka pawik, rusałka pokrzywnik i jeden z większych naszych motyli – rusałka admirał i zwiastun wiosny latolistek (listkowiec) cytrynek. Motyle te po przezimowaniu można spotkać już wczesną wiosną. Zagrzebane w ziemi lub ukryte pod kamieniami zimują niektóre gatunki chrząszczy, a wśród nich liczne biegacze czy biedronki.

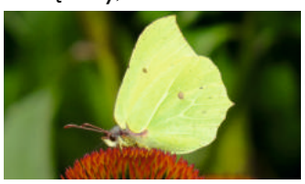
Latolistek cytrynek

Przedstawiciel chrząszczy biegaczy

Dla zwierząt zmiennocieplnych dogodnym miejscem do spędzania zimy jest środowisko wodne. Jeżeli zima nie jest zbyt sroga, woda która nie zamarznie ma temperaturę dodatnią. I to już wystarcza zwierzętom, żeby przeżyć. Są odrętwiałe i mało ruchliwe, ale mogą przeczekać niekorzystny dla siebie okres. Tak spędzają ukryte wśród roślinności przydennej lub w mule larwy owadów np. ważek, jętek, widelnic czy chruścików.

W wodzie zimują też nasze zmiennocieplne kręgowce – ryby i niektóre gatunki płazów, a z gadów żółw błotny. Temperatura ich ciała, a tym samym i metabolizm ulega znacznemu obniżeniu.

Ryby żyjące w wodach zimnych np. górskich, w zimie tylko nieznacznie zmniejszają aktywność, natomiast ryby jezior i stawów słabiej żerują, a niektóre nawet przestają pobierać pokarm. Lin w temperaturze wody 8°C nie odżywia się, a w temperaturze 4°C zagrzebuje się w mule i zapada w odrętwienie. Niektóre gatunki np. leszcz czy ukleja zbierają się w głębszych partiach zbiornika i wykazują słabą aktywność. Podczas gdy jedne gatunki przeczekują zimę w odrętwieniu, inne pozostają aktywne np. okoń czy sandacz. Pstrąg potokowy na jesieni i z początkiem zimy (wrzesień – styczeń) odbywa tarło, natomiast pospolity w naszych wodach miętus odbywa tarło od grudnia do marca.

Lin

Zimujące salamandry

Kilka gatunków płazów również spędza zimę w wodzie. Żaba trawna, żaba wodna i żaba śmieszka zagrzebują się w mule na dnie strumienia lub zbiornika wodnego. W tym czasie nie pobierają pokarmu, a wymianę gazową zapewnia im doskonale ukrwiona skóra.

Zimujący w wodzie przedstawiciel gadów, żółw błotny również zagrzebuje się w mule na dnie zbiornika wodnego i tak w stanie odrętwienia przebywa nawet do 7 miesięcy.

Pozostałe gatunki naszych płazów i gadów spędzają zimę na lądzie. Gady, jako zwierzęta ciepłolubne, już we wrześniu wyszukują sobie odpowiednie kryjówki do spędzenia zimy. Jaszczurki, zazwyczaj zimują pojedynczo, natomiast węże w większych grupach. W takim dogodnym do zimowania miejscu przebywają często różne gatunki węży, płazy, a nawet małe ssaki. Największa opisana kolonia zimujących żmij liczyła ok. 800 osobników. Zimujące gady spotykano na głębokości od 40 cm do 2 m pod powierzchnią gruntu.

Płazy zimujące na lądzie – ropuchy, niektóre żaby, traszki i salamandra okres zimy spędzają w różnogatunkowych grupach w zagłębieniach, opuszczonych norach czy w wykrotach na głębokości dochodzącej do 1.5 m.

Ciekawym zabezpieczeniem płazów i gadów przed zamarzaniem jest podwyższenie stężenia glukozy, glicerolu lub tauryny we krwi. Powoduje to, że np. temperatura zamarzania krwi żaby wynosi – 0.44°C. Ponadto w ich organizmie, występują specyficzne białka zapobiegające zamarzaniu płynów ustrojowych. Rekordzistką w tym względzie jest salamandra syberyjska, która powraca do życia po kilku tygodniach zamrożenia w temperaturze – 50°C. Amerykańskie żaby leśne zimują w ziemi, otulone ściółką przez ponad pół roku. Temperatura w takim schronieniu może spadać nawet do minus 20°C. Wydaje się, że nasze żaby trawne tolerują krótkotrwałe zamarznięcie części płynów ustrojowych, jeśli tylko nie ulegnie zamarznięciu mózg, serce i wątroba.

Ptakom i ssakom, zwierzętom stałocieplnym, stały poziom metabolizmu umożliwia aktywne życie nawet w niskich temperaturach, ale równocześnie jest uwarunkowany pobraniem dużej ilości pożywienia.
A o pożywienie w zimie nie jest łatwo. Dlatego też wiele ptaków, odlatuje od nas na zimę. Każdy zauważył, że nie spotkamy w zimie jaskółek, jerzyków czy bocianów. Pojawiają się natomiast gile i jemiołuszki. Przylatują do nas z północy gdzie mrozy są bardziej dotkliwe, a o pokarm trudniej. W tym czasie gawrony, które przebywały u nas w lecie odlatują na południe.

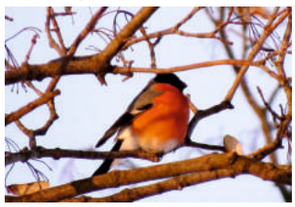
Gil

Jemiołuszka

Odlatują od nas głównie ptaki owadożerne, a niektóre z tych co zostają zmieniają z konieczności swoją dietę. Wspomniana jemiołuszka, w okresie lęgowym w dalekiej tundrze, żywi się owadami, po dotarciu do nas chętnie zjada owoce jarzębiny, głogu czy jemioły. Podobnie postępują nasze dzięcioły, u których dieta zimowa składa się w dużej części z nasion różnych drzew i krzewów. Niektóre gatunki ptaków zostają, bo przyzwyczaiły się do dokarmiania przez człowieka np. łabędzie, lub przenoszą się do miast i korzystają z resztek wyrzuconych przez człowieka np. kawka, sroka czy kos. Podczas dużych mrozów ptaki stroszą pióra zwiększając pomiędzy nimi warstwę powietrza, która działa jak termoizolator.

Podczas gdy jedne ptaki marzną i z trudem znajdują pokarm niektóre zaczynają gody. Już w styczniu wysiadują jaja krzyżodzioby świerkowe. Młode, jeszcze słabo opierzone krzyżodzioby, przez kilka godzin wytrzymują temperaturę – 5°C, oczekując w gnieździe pod ośnieżoną gałęzią, na rodziców przynoszących pokarm. W marcu i kwietniu, kiedy w górach jeszcze leży śnieg i panują niskie temperatury, wysiadywanie jaj rozpoczyna orzechówka. Pisklęta krzyżodzioba i orzechówki karmione są nasionami drzew iglastych.

Krzyżodziób

Orzechówka

Ssaki, z wyjątkiem nietoperzy latać nie potrafią, więc nie mogą odlecieć od nas na zimę. Nietoperze również tego nie robią. Ssaki wykształciły jednak inne sposoby na przeżycie tego okresu. Przede wszystkim wymieniają futra letnie na zimowe o dłuższym włosie i bardziej gęste. Niektóre jak gronostaj zmieniają również barwę futerka, w lecie są czekoladowobrązowe natomiast w zimie białe. Pozostaje im tylko czarny koniec ogona.

Wiele gatunków ssaków „znika" na zimę pod śniegiem. Pomiędzy kryształkami śniegu znajduje się powietrze, co powoduje, że warstwa śniegu doskonale izoluje zwierzęta pod nim żyjące. Dotyczy to głównie gryzoni i ssaków owadożernych. Nie znaczy to wcale, że wszystkie one zapadają w sen. Pod warstwą śniegu, a także w świecie podziemnym trwa aktywne życie. W zimie nie zasypia np. kret, choć spędza ją w specjalnie przygotowanym i wyścielonym gnieździe zimowym. W pobliżu

posiada spiżarnię, w której jesienią gromadzi ok. 100 dżdżownic. Nadgryza im segmenty głowowe, niszcząc zwoje nerwowe i tak unieruchomione choć żywe służą mu za pokarm przez cały okres zimy. Podobnie zapobiegliwa jest wiewiórka. Ona również nie zasypia w zimie, więc gromadzi zapasy, głównie nasiona, orzechy i grzyby. W czasie słonecznej pogody często wyrusza na poszukiwanie innych smakołyków np. owoców czy świeżych pąków. Gniazdo wiewiórki jest doskonale zabezpieczone przed zimnem i gdy na zewnątrz temperatura spada do ok. 5°C w gnieździe utrzymuje się w granicach 18 – 20°C. Gdy jednak robi się znacznie zimniej i wietrznie, wiewiórka zamyka i uszczelnia wejście do gniazda a sama zapada na kilka dni w odrętwienie, podczas którego temperatura jej ciała obniża się o kilka stopni.

Liczna grupa ssaków z nastaniem zimy wyszukuje sobie dogodne miejsca i zapada w sen. Poprzedza go zazwyczaj okres intensywnego żerowania, bowiem zwierzę na czas snu musi zgromadzić znaczne zapasy tkanki tłuszczowej. Pod koniec życia aktywnego suseł perełkowany i jeż zwiększają masę ciała ponad dwukrotnie, popielica dwu-trzykrotnie, jenot – jedyny hibernujący psowaty, prawie dwukrotnie, a nietoperz „tylko" od 50 do 90%.

Jednak i sen bywa różny. Może to być sen płytki tzw. spoczynek zimowy, z którego łatwo się wybudzić i tzw. hibernacja czyli sen głęboki. W jednym i drugim przypadku następuje obniżenie tempa metabolizmu, a tym samym ciepłoty ciała, jednak w czasie spoczynku zimowego tylko o kilka stopni, natomiast w czasie hibernacji spadek ciepłoty jest znacznie większy. Zahamowaniu ulegają również podstawowe funkcje organizmu. Zmniejsza się liczba oddechów i częstotliwość skurczów serca.

U niedźwiedzia w czasie spoczynku zimowego temperatura ciała spada jedynie z 38°C do 31,3°C, a samica w tym czasie rodzi młode. Podobne, niewielkie obniżenie ciepłoty ciała występuje u borsuka i jenota, którego metabolizm obniża się o ok 25%. W tym okresie temperatura ich ciała obniża się jedynie o ok. 1.4 – 2.1°C.

Jenot

Świstak

U zwierząt hibernujących temperatura ciała spada o 25-30°C i może wynosić u chomika ok. 6°C, u świstaka 8-10°C, a u jeża nawet do 1-2°C. Liczba uderzeń serca zmniejsza się u jeża z ok. 180 do 8 na minutę, u świstaka z 220 do 30 na min., a u nietoperza z 450 do 15 uderzeń na min.

Hibernujące zwierzę utrzymuje temperaturę ciała o kilka stopni wyższą niż temperatura otoczenia. Jeśli następuje znaczne obniżanie temperatury otoczenia zwierzę zwiększa tempo metabolizmu aby nie doprowadzić do zamarznięcia organizmu lub się budzi. Z takiej strategii korzystają nietoperze, które w czasie wybudzenia przenoszą się w głębsze i cieplejsze partie jaskini albo poszukują nowego miejsca zimowania. Przerwę w hibernacji wykorzystują również na oddanie moczu, a czasem przekąszenie owada zimującego w jaskini.

Popielica

Śpiąca orzesznica

Długość snu zimowego bywa różna, jest charakterystyczna dla każdego gatunku oraz zależy od temperatury. Jednak największymi śpiochami są popielica i orzesznica, które potrafią zapadać w sen zimowy trwający 7-9 miesięcy. W tym czasie orzesznice oddychają co 5-10 minut, a temperatura ich ciała spada do ok. 2°C, oraz znacznie zmniejsza się liczba uderzeń ich serca.

Trwa zima. Dni są krótkie, a temperatura ujemna. Niektóre nasze śpiochy smacznie śpią. A zatem miłych snów. Do zobaczenia wiosną.

Marek Guzik

Zaświadczenie do programu „Czyste Powietrze"

Informujemy, że zaświadczenie o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka gospodarstwa domowego konieczne do złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach Programu "Czyste Powietrze" można uzyskać w Ośrodku Pomocy Społecznej w Pilicy.

Zaświadczenie wydaje się na podstawie złożenia przez właściciela lub współwłaściciela jednorodzinnego budynku mieszkalnego żądania wydania zaświadczenia o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka gospodarstwa domowego.

Szczegółowe informacje w sprawie wydawania zaświadczenia udzielane są w siedzibie Ośrodka Pomocy Społecznej w Pilicy lub pod numerem telefonu 32 67 16 126.

Źródło: www.opspilica.pl

Terminy wydawania żywności z Banku Żywności

Informujemy, że wydawanie żywności z Banku Żywności w Częstochowie odbędzie się w następujących terminach:

- **3 marzec 2021 r.**
- **9 kwiecień 2021 r.**
- **14 maj 2021 r.**
- **9 czerwiec 2021 r.**

Osoby, które w tym roku ubiegały się o tę pomoc, proszone są o zgłaszanie się do Ośrodka Pomocy Społecznej w Pilicy w w/w terminach w celu odebrania żywności.

Źródło: www.opspilica.pl

Informacja dla mieszkańców w sprawie szczepień przeciw COVID-19

Seniorzy będą szczepieni w pierwszej kolejności. Jak wygląda harmonogram rejestracji?

- od 15 stycznia ruszyła rejestracja na szczepienia przeciw COVID-19 dla seniorów, którzy skończyli 80 lat.
- od 22 stycznia zarejestrować mogą się osoby powyżej 70. roku życia.

Punkt szczepień w Pilicy:

Zdzisław Graca Poradnia Medycyny Rodzinnej z gabinetem zabiegowym i punktem szczepień
ul. Senatorska 3, tel. 32 67 35 032

Sposoby rejestracji:

1. W punkcie szczepień
2. Elektronicznie poprzez e-Rejestrację dostępną na portalu pacjent.gov.pl
3. Przez infolinię 989 - czynną całodobowo i bezpłatną.

Uwaga:

Tylko rejestracja w punkcie szczepień gwarantuje zapisanie pacjenta do punktu szczepień w Pilicy. Aby uzuskać infrormacje na temat trnsportu osób mających trudności w samodzielnym dotarciu do punktu szczepień przeciwko COVID-19 należy zadzwonić pod nr tel. 32 67 16 126 (od poniedziałku do piątku w godz. 8:00 - 15:00).

Więcej informacji na stronie www.gov.pl/web/sczepimysie

Źródło: www.opspilica.pl

Nowy okres świadczeniowy programu „Rodzina 500+"

Informujemy, że wnioski o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego 500+ na nowy okres świadczeniowy 2021/2022 rozpoczynający się 1 czerwca 2021 r. będzie można składać już od :

- od 1 lutego 2021 r. online (poprzez kanał bankowości elektronicznej, portal Emp@tia lub portal PUE ZUS),
- od 1 kwietnia 2021 r. drogą tradycyjną papierową (w Ośrodku Pomocy Społecznej w Pilicy ul. Senatorska 3 lub listownie za pośrednictwem Poczty Polskiej)

Zasady i terminy rozpatrywania wniosków o świadczenie wychowawcze składanych w 2021 r.

Od 2021 r., prawo do świadczenia wychowawczego będzie ustalane, co do zasady na okres od dnia 1 czerwca do dnia 31 maja następnego roku kalendarzowego. W związku z tym, najbliższy okres świadczeniowy w ramach programu "Rodzina 500+" będzie trwał do 1 czerwca 2021 r. do 31 maja 2022 r.

Aby uzyskać prawo do świadczenia wychowawczego od 1 czerwca 2021 r., wnioski będzie można składać już od 1 lutego 2021 r. drogą elektroniczną za pośrednictwem portalu Ministerstwa Rodziny empatia.mrpips.gov.pl, przez bankowość elektroniczną lub przez portal PUE ZUS, a od 1 kwietnia 2021 r. także drogą tradycyjną (papierową), czyli osobiście w Ośrodku lub za pośrednictwem poczty.

Jeśli osoba złoży kompletny i prawidłowo wypełniony wniosek o świadczenie wychowawcze na kolejny okres w terminie do 30 kwietnia, przyznanie świadczenia wychowawczego oraz wypłata przyznanego świadczenia za miesiąc czerwiec nastąpi najpóźniej do 30 czerwca tego roku.

W przypadku kompletnych i prawidłowo wypełnionych wniosków złożonych w okresie od 1 maja do 31 maja danego roku, ustalenie prawa oraz wypłata przyznanego świadczenia za miesiąc czerwiec i lipiec nastąpi nie później niż do 31 lipca tego roku.

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o świadczenie wychowawcze złoży wniosek wraz z wymaganymi dokumentami w okresie od 1 czerwca do 30 czerwca danego roku, ustalenie oraz wypłata przyznanego świadczenia za miesiąc czerwiec, lipiec i sierpień, nastąpi nie później niż do dnia 31 sierpnia tego roku.

Jeśli osoba złoży wniosek w późniejszym terminie (po 30 czerwca), prawo do świadczenia wychowawczego zostanie ustalone, a świadczenie wypłacone od miesiąca złożenia wniosku.

W związku z tym, tylko złożenie wniosku do końca czerwca 2021 r. będzie gwarantowało, że świadczenie wychowawcze zostanie wypłacone z wyrównaniem od 1 czerwca.

W kolejnych miesiącach będzie obowiązywał następujący mechanizm:

- w przypadku złożenia kompletnego wniosku w lipcu, przyznanie świadczenia następuje za miesiące od lipca, a wypłata przyznanego świadczenia nastąpi najpóźniej do dnia 30 września,
- w przypadku złożenia kompletnego wniosku w sierpniu, przyznanie świadczenia następuje za miesiące od sierpnia, a wypłata przyznanego świadczenia nastąpi najpóźniej do końca października,
- w przypadku złożenia wniosku na nowy okres w kolejnych miesiącach, świadczenie będzie przyznawane od miesiąca, w którym rodzic złoży wniosek, a wypłaty przyznanego świadczenia realizowane będą co miesiąc na bieżąco.

Więcej informacji uzyskają Państwo na stronie Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej.

Źródło: www.opspilica.pl

Najbliższy spis powszechny będzie przeprowadzony od 1 kwietnia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r. Obecnie trwają prace organizacyjne i przygotowawcze do Narodowego Spisu Powszechnego 2021.

Spis był poprzedzony dwoma spisami próbnymi:

- pierwszy spis próbny odbył się w dniach od 1 do 31 października 2019 r., w dwóch województwach (po jednej gminie w każdym),
- drugi spis próbny odbył się w dniach od 1 do 30 kwietnia 2020 r. w 16. Gminach (po jednej w każdym województwie).

Zaplanowany na 2021 r. Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań będzie w pełni realizowany przy użyciu interaktywnego formularza spisowego dostępnego na stronie GUS. Obowiązkiem spisowym będą objęte:

- osoby fizyczne stale zamieszkałe i czasowo przebywające w mieszkaniach, budynkach i innych zamieszkanych pomieszczeniach nie będących mieszkaniami na terenie Polski, osoby fizyczne nie mające miejsca zamieszkania;
- mieszkania, budynki, obiekty zbiorowego zakwaterowania i inne zamieszkane pomieszczenia nie będące mieszkaniami.

Aby zapobiec sytuacji, w której zobowiązany do spisu mieszkaniec Polski nie ma możliwości dokonania samospisu (np. z powodu braku dostępu do urządzeń i Internetu), ustawa zobowiązuje następujące podmioty do udostępnienia odpowiedniego pomieszczenia i sprzętu do realizacji samospisu:

- urzędy statystyczne i pozostałe jednostki statystyki publicznej,
- urzędy wojewódzkie,
- urzędy obsługujące wójtów, burmistrzów, prezydentów miast oraz gminne jednostki organizacyjne.

Lista miejsc, gdzie będzie można dokonać samospisu będzie opublikowana w odpowiednim czasie na stronie GUS i stronie spisu.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach (gdy osoba objęta obowiązkiem spisowym nie będzie mogła wypełnić w żaden sposób formularza elektronicznego) rachmistrze spisowi będą kontaktowali się z tymi osobami telefonicznie lub osobiście, aby pomóc w dopełnieniu obowiązku spisowego.

Zakres informacyjny spisów określają wymagania międzynarodowe (patrz: Rozporządzenie UE nr 763/2008 w sprawie przeprowadzenia spisów ludności i mieszkań) oraz krajowe akty prawne i strategie. Potrzeby krajowe różnych grup użytkowników danych zostały również zbadane przez Główny Urząd Statystyczny podczas konsultacji społecznych spisu (patrz: konsultacje społeczne).

W ramach narodowego spisu powszechnego ludności i mieszkań zostaną zebrane następujące dane:

Charakterystyka demograficzna osób:

- płeć;
- wiek;
- adres zamieszkania;
- stan cywilny;
- kraj urodzenia;
- kraj posiadanego obywatelstwa.

Aktywność ekonomiczna osób:

- bieżący status aktywności zawodowej – pracujący, bezrobotni, bierni zawodowo;
- lokalizacja miejsca pracy;
- rodzaj działalności zakładu pracy;
- zawód wykonywany;
- status zatrudnienia;
- wymiar czasu pracy;
- rodzaj źródła utrzymania osób;
- rodzaje pobieranych świadczeń.

Poziom wykształcenia.

Niepełnosprawność:

- samoocena niepełnosprawności;
- prawne orzeczenie o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy;
- stopień niepełnosprawności;
- grupy schorzeń powodujące trudności w wykonywaniu codziennych czynności.

Migracje wewnętrzne i zagraniczne:

okres zamieszkania w obecnej miejscowości;

- miejsce poprzedniego zamieszkania w kraju;
- miejsce zamieszkania rok przed spisem;
- fakt przebywania kiedykolwiek za granicą;
- rok przyjazdu /powrotu do Polski;
- miejsce zamieszkania za granicą – kraj (dla osób przebywających kiedykolwiek za granicą);
- kraj przebywania i rok wyjazdu z Polski (dla osób przebywających czasowo za granicą).

Charakterystyka etniczno-kulturowa:

- narodowość – przynależność narodowa lub etniczna;
- język, którym posługują się osoby w kontaktach domowych;
- wyznanie – przynależność do wyznania religijnego.

Gospodarstwa domowe i rodziny:

- stopień pokrewieństwa z reprezentantem gospodarstwa domowego;
- tytuł prawny gospodarstwa domowego do zajmowanego mieszkania.

Stan i charakterystyka zasobów mieszkaniowych (mieszkania i budynki):

- rodzaj pomieszczeń mieszkalnych;
- stan zamieszkania mieszkania;
- własność mieszkania;
- liczba osób w mieszkaniu;
- powierzchnia użytkowa mieszkania;
- liczba izb w mieszkaniu;
- wyposażenie mieszkania w urządzenia techniczno-sanitarne;
- rodzaj stosowanego paliwa do ogrzewania mieszkania;
- tytuł prawny zamieszkiwania mieszkania przez gospodarstwo domowe;
- rodzaj budynku, w którym znajduje się mieszkanie;
- stan zamieszkania budynku;
- wyposażenie budynku w urządzenia techniczne;
- powierzchnia użytkowa mieszkań w budynku;
- liczba izb w budynku;
- własność budynku;
- liczba mieszkań w budynku;
- rok wybudowania budynku.

Źródło: www.spis.gov.pl

Koło Gospodyń Wiejskich w Dobrakowie

Koło Gospodyń Wiejskich w Dobrakowie powstało w latach 50. ubiegłego stulecia przy Kółku Rolniczym w Kidowie. Pierwszą przewodniczącą KGW została Wiktoria Płoszaj, następnie Zofia Płoszaj.

Panie organizowały w tym czasie między innymi kursy pieczenia i gotowania. Spotykały się u jednej z członkiń w domu, przynosiły składniki i pod kierownictwem instruktor piekły ciasta, a w okresie karnawału pączki i faworki. Uczyły się przyrządzać różne potrawy, w tym np. bigos i rozmaite zupy, a także przygotowywać dania mięsne. Wszystkie receptury były skrzętnie zapisywane w zeszytach, a niektóre zachowały się do dzisiaj i są przekazywane kolejnym pokoleniom.

Kolejną przewodniczącą była Alicja Grabowska, a w latach 80. Kazimiera Głowania.

Z czasem członkinie coraz bardziej angażowały się w działalność koła. Z własnych środków zostały zakupione pierwsze stroje.

W tym też czasie panie z KGW zajmowały się też zapisami i sprowadzaniem kurcząt na potrzeby wsi.

Koło przyczyniło się do założenia placu zabaw, który znajdował się przy Szkole Podstawowej w Dobrakowie.

Od 1996 roku, aż do dziś funkcję przewodniczącej pełni Lucyna Borówka. Siedzibą KGW stała się remiza OSP w Dobrakowie. W tym czasie zostały nabyte nowe stroje. Koło zaczęło organizować zabawy taneczne. Zakupione zostało wyposażenie kuchni w remizie: zastawa stołowa i inne sprzęty gospodarstwa domowego.

Ponadto panie, jako jedne z pierwszych, zajęły się organizowaniem gminnej biesiady KGW, która w ubiegłym roku obchodziła swój jubileusz XX-lecia. I pomimo, iż na początku spotkania te nie były aż tak uroczyste - panie bawiły się znakomicie. Dzięki takim wydarzeniom możliwe było rozwijanie współpracy z innymi kołami oraz miłe spędzanie czasu wolnego, który na co dzień zajmowała gównie praca w gospodarstwie.

W 2007 roku Urząd Marszałkowski wraz z Urzędem Miasta i Gminy Pilica ufundował 22 stroje ludowe.

Członkinie Koła chętnie włączają się w organizację i udział w uroczystościach parafialnych, gminnych, jak i powiatowych. Współpracują rónież z innymi organizacjami działającymi w Dobrakowie: Ochotniczą Strażą Pożarną oraz Związkiem Młodzieży Wiejskiej. W 2011 roku te trzy stowarzyszenia obchodziły wspólnie jubileusze: 60 lat KGW, 85-lecie OSP oraz 20-lecie ZMW.

W 2019 roku na wniosek Urzędu Miasta i Gminy Pilica Dobraków został zgłoszony do konkursu na “Najlepszą miejscowość powiatu zawierciańskiego”. Głównym założeniem konkursu jest poznanie walorów miejscowości powiatu zawierciańskiego, w tym środowiska przyrodniczego, kulturowego i gospodarczego, poznanie lokalnych inicjatyw i zaangażowania mieszkańców w rozwój miejscowości. W dniu 10 lipca 2019 r. na wizytację przybyła komisja konkursowa składającą się z przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Zawierciu. Członkinie koła zaangażowały się wówczas w promocję miejscowości, przygotowując m.in. lokalne specjały. Ku radości wszystkich mieszkańców na dożynkach powiatowych w Goleniowach Dobraków odebrał tytuł “Najlepszej miejscowości powiatu za-

wierciańskiego 2019” oraz nagrodę w wysokości 8 tys. złotych.

Panie starają się ciągle rozwijać i angażować w działalność KGW młodsze pokolenie. Zdają sobie sprawę, jak ważne jest przekazywanie ludowej tradycji. Każdemu ze spotkań towarzyszy rodzinna atmosfera oraz wzajemne wsparcie. Działalność koła jest pasją oraz sposobem na pożyteczne spędzanie wolnego czasu.

Dziś, ze względu na sytuację epidemiczną, funkcjonowanie koła, a przede wszystkim możliwość organizowania zebrań, została mocno ograniczona. Mimo to, w ubiegłym roku KGW Dobraków chętnie przyłączył się do akcji szycia maseczek ochronnych dla mieszkańców naszej gminy.

Mamy nadzieję, że kolejne lata będą owocowały licznymi inicjatywami na rzecz naszej miejscowości, w których będziemy mogły brać udział, tak jak dotychczas.

Lucyna Borówka

Ulga termomodernizacyjna - co warto wiedzieć?

- **Z ulgi termomodernizacyjnej mogą skorzystać podatnicy - właściciele i współwłaściciele domów, którzy zakupili materiały, usługi lub urządzenia związane z termomodernizacją budynku.**
- **Kwota odliczenia nie może przekroczyć 53 000 tys. dla wszystkich realizowanych przedsięwzięć termomodernizacyjnych.**
- **Wysokość wydatków jest ustalana na podstawie faktur VAT wystawionych przez podatnika - który nie korzysta ze zwolnienia z tego podatku.**

Przedsięwzięciem termomodernizacyjnym jest ulepszenie, w wyniku którego następuje zmniejszenie zapotrzebowania na energię cieplną budynku oraz redukcję zużycia energii pierwotnej.

Wydatki, które podlegają odliczeniu można znaleźć w rozporządzeniu Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 21.12.2018 r. w sprawie określenia wykazu rodzajów materiałów budowlanych, urządzeń i usług związanych z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych.

Warunkiem odliczenia ulgi jest zakończenie danej inwestycji w ciągu 3 kolejnych lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym nastąpił pierwszy wydatek. W przeciwnym wypadku ulgę należy zwrócić. Aby to zrobić, w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym upłynął trzyletni okres, podatnik dolicza do dochodu kwoty poprzednio odliczone.

Kwota odliczenia nie może przekroczyć **53 000 tys.** dla wszystkich realizowanych przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Wysokość wydatków jest ustalana na podstawie faktur VAT wystawionych przez podatnika, który nie korzysta ze zwolnienia z tego podatku.

Ulgę rozlicza się składając zeznanie podatkowe za rok, w którym poniesiony został wydatek uprawniający do odliczenia. W przypadku, gdy kwota odliczenia przewyższa nasz roczny dochód, mamy prawo odliczyć ją w latach następnych, przy czym okres rozliczenia nie może przekroczyć 6 lat.

Utrata prawa do ulgi

Jeśli podatnik nie zrealizuje przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w terminie trzyletnim, jest on obowiązany do zwrotu ulgi, co oznacza doliczenie kwot uprzednio odliczonych z tego tytułu do dochodu (przychodu) za rok podatkowy, w którym upłynął trzyletni termin.

Podatnik, który po roku, w którym skorzystał z ulgi, otrzymał zwrot odliczonych wydatków na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, jest obowiązany doliczyć odpowiednio kwoty uprzednio odliczone do dochodu (przychodu) w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym otrzymał ten zwrot.

Źródło: www.slaskie.kas.gov.pl, www.podatki.gov.pl

LOKALNE PARTNERSTWO DO SPRAW WODY W TWOIM POWIECIE

ŚLĄSKI OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W CZĘSTOCHOWIE ZAPRASZA DO TWORZENIA LOKALNYCH PARTNERSTW DS. WODY. ZAPRASZAMY OSOBY ZAINTERESOWANE GOSPODARKĄ WODNĄ NA TERENIE POWIATU ZAWIERCIAŃSKIEGO, ROLNIKÓW, PRZEDSTAWICIELI SAMORZĄDÓW, SPÓŁKI WODNE, UŻYTKOWNIKÓW WÓD.

ZACHĘCAMY DO DYSKUSJI O AKTUALNYCH PROBLEMACH SEKTORA ROLNEGO, PRZEDSIĘBIORSTW ORAZ MIESZKAŃCÓW OBSZARÓW WIEJSKICH ZWIĄZANYCH Z POGARSZAJĄCĄ SIĘ SYTUACJĄ HYDROLOGICZNĄ NA SPOTKANIU ON-LINE W DNIU 17 MARCA 2021 R. LICZYMY NA WYMIANĘ DOŚWIADCZEŃ, SPOSTRZEŻEŃ ORAZ WSPÓLNE OMÓWIENIE PROBLEMÓW.

Kontakt z doradcą ŚODR:

Beata Fąfera

515 275 946

Lokalne Partnerstwa ds. Wody

ŚLĄSKI OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W CZĘSTOCHOWIE

SIR SIEĆ NA RZECZ INNOWACJI W ROLNICTWIE I NA OBSZARACH WIEJSKICH

Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie"

Zamelduj się na pobyt stały lub czasowy dłuższy niż 3 miesiące

Zmieniasz miejsce zamieszkania? A może wracasz z zagranicy i nie masz meldunku w Polsce? Pamiętaj, żeby się zameldować. Możesz to zrobić przez internet albo w urzędzie gminy.

Jeśli jesteś obywatelem Polski i twoje dziecko urodziło się w Polsce – kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia, z urzędu zamelduje twoje dziecko.

Jeśli nie masz numeru PESEL (bo na przykład twój wyjazd za granicę nastąpił przed 1 lipca 1984 roku) – podczas meldowania urzędnik nada ci numer PESEL.

Kto składa dokumenty?

Możesz zameldować się osobiście lub może to zrobić w twoim imieniu pełnomocnik. Swojego pełnomocnictwa możesz mu udzielić wyłącznie na piśmie.

Rodzic, opiekun prawny lub opiekun faktyczny sprawujący opiekę w miejscu wspólnego pobytu meldują osoby, które:

- nie mają zdolności do czynności prawnych (osoby całkowicie ubezwłasnowolnione, dzieci do 13 lat),
- mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych (osoby częściowo ubezwłasnowolnione, dzieci w wieku od 13 do 18 lat).

Co musisz przygotować?

Jeśli jesteś właścicielem lub masz inny tytuł prawny do mieszkania, w którym chcesz się zameldować – przynieś:

- JEDEN z następujących dokumentów, który to potwierdzi, na przykład:

- umowa cywilnoprawna, na przykład umowa najmu,
- odpis z księgi wieczystej albo wyciąg z działów I i II księgi wieczystej,
- decyzja administracyjna,
- orzeczenie sądu,

- formularz zgłoszenia pobytu stałego lub formularz zgłoszenia pobytu czasowego.
- dokument tożsamości: dowód osobisty lub paszport,

jeśli NIE jesteś właścicielem i nie masz też innego tytułu prawnego do mieszkania, w którym chcesz się zameldować – przynieś:

- dokument, który potwierdza tytuł prawny do mieszkania właściciela lub innego podmiotu,
- formularz zgłoszenia pobytu stałego lub formularz zgłoszenia pobytu czasowego.
- dokument tożsamości: dowód osobisty lub paszport.

Jeśli chcesz, możesz kiedy będziesz się meldować na pobyt stały, jednocześnie wymeldować się z pobytu czasowego. Albo gdy będziesz meldować się na pobyt czasowy, wymeldować się z pobytu stałego.

Na formularzu zgłoszenia twojego pobytu musi się podpisać i potwierdzić twój pobyt właściciel lub inny podmiot, który ma tytuł prawny do mieszkania.

Właściciel nie wyraża zgody na twój pobyt w jego lokalu, ale potwierdza, że przebywasz pod konkretnym adresem. Jeśli nie podpisze odpowiedniego dokumentu, nadal możesz się zameldować. Wtedy jednak gmina przeprowadzi postępowanie administracyjne i dopiero po nim wyda decyzję administracyjną o zameldowaniu lub ci go odmówi.

Pamiętaj, że pełnomocnik musi mieć przy sobie dokument tożsamości.

Kiedy składasz dokumenty?

- najpóźniej w 30. dniu od przybycia do miejsca zamieszkania,
- jeśli mieszkasz na stałe pod konkretnym adresem – zamelduj się na pobyt stały,
- jeśli mieszkasz czasowo dłużej niż 3 miesiące pod konkretnym adresem – zamelduj się tam na pobyt czasowy. Wtedy nadal możesz mieć meldunek w miejscu swojego pobytu stałego.

Nikt nie może być jednocześnie zameldowany w 2 miejscach pobytu stałego albo 2 miejscach pobytu czasowego. Ale może być równocześnie zameldowany na stałe i czasowo.

Gdzie składasz dokumenty?

Do urzędu gminy, na terenie której mieszkasz.

Ile zapłacisz?

Usługa zameldowania jest bezpłatna

Wydanie zaświadczenia o zameldowaniu:

- na pobyt stały – jest bezpłatne,
- na pobyt czasowy – kosztuje 17 zł,
- każde kolejne zaświadczenie wydane po zameldowaniu, gdy na przykład zgubisz zaświadczenie wydane przy zameldowaniu – też kosztuje 17 zł.

Ile będziesz czekać?

Urzędnik zamelduje cię od razu po otrzymaniu twojego zgłoszenia.

Po zameldowaniu na pobyt stały urzędnik wyda ci zaświadczenie o zameldowaniu. Jeśli meldujesz się na pobyt czasowy i chcesz dostać zaświadczenie – powiedz to urzędnikowi.

Jeśli urzędnik rozpocznie postępowanie administracyjne i twoja sprawa nie jest zbyt skomplikowana, dostaniesz decyzję w ciągu miesiąca. W sprawach bardziej skomplikowanych musisz poczekać do 2 miesięcy.

Jeśli chcesz złożyć formularz przez internet – potrzebujesz profilu zaufanego (eGo), certyfikatu kwalifikowanego albo e-dowodu (jeśli jesteś obywatelem polskim). Pozwalają one potwierdzić twoją tożsamość.

Podstawa prawna

- Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2019 r. poz. 1397 z późn. zm.)
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów i sposobu wypełniania formularzy stosowanych przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego (Dz.U. poz. 2411 z późn. zm.)

Źródło: www.gov.pl

Bez kolejki – zbycie lub nabycie pojazdu zgłoś online

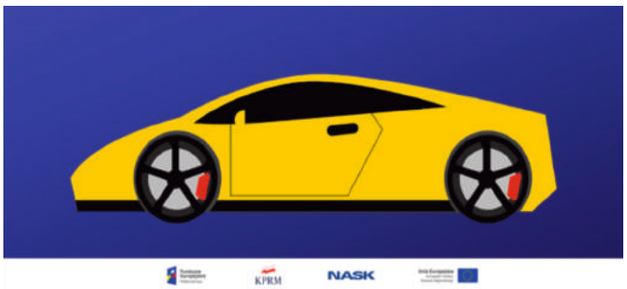

Zgłoszenie zbycia lub nabycia pojazdu to coś, o czym warto pamiętać. Za niedopełnienie tego obowiązku w wyznaczonym terminie (30 dni od podpisania umowy kupna-sprzedaży pojazdu lub umowy darowizny pojazdu) możecie zapłacić karę (od 200 do 1000 zł).

Zgłoś, nie wychodź

Jeśli pierwszy raz będziecie zgłaszać zbycie lub nabycie pojazdu, warto żebyście to wiedzieli:

- zbycie pojazdu zgłasza jego dotychczasowy właściciel, który np. sprzedał go lub darował innej osobie,
- nabycie pojazdu zgłasza nowy właściciel pojazdu,
- zbycie lub nabycie zgłaszają obie strony – zarówno dotychczasowy, jak i nowy właściciel pojazdu.

Tyle teorii, czas na praktykę.

Aby dokonać tej formalności online będziecie potrzebowali profilu zaufanego, dzięki któremu potwierdzicie w internecie swoją tożsamość. Profil zaufany można założyć przez internet na stronie GOV.pl.

Aby wszystko poszło gładko, przygotujcie też:

- dane pojazdu, którego nabycie lub zbycie chcecie zgłosić (markę, typ - jeśli jest, model, numer VIN, dotychczasowy numer rejestracyjny). Znajdziecie je np. w dowodzie rejestracyjnym, umowie kupna-sprzedaży lub na fakturze VAT,
- dane zbywcy lub nabywcy pojazdu,
- skan lub zdjęcie dokumentu, który potwierdza zbycie lub nabycie pojazdu, np. umowy kupna-sprzedaży pojazdu lub umowę darowizny pojazdu.

Wszystko gotowe? Jedziemy dalej.

Prosta droga na GOV.pl

Jeśli macie już profil zaufany i przygotowaliście wszystkie niezbędne dokumenty, czas przejść do zgłoszenia zbycia/nabycia pojazdu. Interesująca Was e-usługa to Zgłoś zbycie lub nabycie pojazdu, na przykład sprzedaż, kupno, darowiznę. Znajdziecie ją na portalu GOV.pl w zakładce Kierowcy i pojazdy.

Oto szczegóły:

Krok 1: wejdźcie na stronę GOV.pl i profilem zaufanym zalogujcie się do konta Mój GOV (prawy górny róg ekranu).

Krok 2: po zalogowaniu wybierzcie sekcję Usługi dla obywatela (w pasku z lewej strony), a w niej kategorię Kierowcy i pojazdy (trzecia od góry). Po rozwinięciu się spisu e-usług wybierzcie i kliknijcie w Zgłoś zbycie lub nabycie pojazdu, na przykład sprzedaż, kupno, darowiznę (usługa online).

Krok 3: System poprosi o odpowiedź na pytanie - co chcesz zgłosić – zbycie czy nabycie pojazdu? W zależności od odpowiedzi przekieruje bezpośrednio do odpowiedniej e-usługi. Kliknijcie przycisk „Wyślij zgłoszenie".

Krok 4: Wpiszcie dane pojazdu i dołączcie skan dokumentu, który potwierdza zbycie lub nabycie pojazdu.

Krok 5: Sprawdźcie lub uzupełnijcie swoje dane.

Krok 6: Podajcie dane zbywcy lub nabywcy.

Krok 7: Zaadresujcie formularz zawiadomienia. Wasze zgłoszenie powinno trafić do wydziału komunikacji urzędu, w którym zarejestrowany jest pojazd. Może to być: starostwo powiatowe, urząd miasta – jeśli pojazd jest zarejestrowany w mieście na prawach powiatu, urząd dzielnicy – jeśli pojazd jest zarejestrowany w Warszawie.

Krok 8: Sprawdźcie formularz zawiadomienia, podpiszcie profilem zaufanymi i wyślijcie. Wyświetli się komunikat, że Wasze zawiadomienie zostało wysłane. Na swoją skrzynkę na koncie Mój Gov dostaniecie urzędowe poświadczenie przedłożenia (UPP). **Uwaga!** To jedyny dokument potwierdzający złożenie zawiadomienia. Innego nie dostaniecie.

WAŻNE: swoją skrzynkę na Mój GOV znajdziecie po zalogowaniu się do konta Mój GOV (patrz Krok 1) - w menu po lewej stronie, sekcja Moja skrzynka.

Usługa jest bezpłatna. Zgłoszenie zostanie zarejestrowane od razu, gdy pismo trafi do urzędu.

Bez kolejki

W związku z pandemią – do końca 2020 roku – czasowo wydłużono termin zgłaszania zbycie/nabycie pojazdu z 30 do 180 dni.

WAŻNE! Od początku stycznia 2021 r. ponownie jednak obowiązuje krótszy, 30-dniowy, termin. Tym bardziej warto korzystać z e-usługi, która jest coraz popularniejsza.

Na GOV.pl znajdziecie też takie e-usługi jak np.:

- Sprawdź historię pojazdu,
- Sprawdź swój pojazd,
- Sprawdź uprawnienia kierowcy,
- Zgłoś rozbieżność w danych prawa jazdy,
- Sprawdź swoje punkty karne

i wiele innych.

- Wszystkim kierowcom polecamy także naszą bezpłatną aplikację mObywatel, w której znajdą m.in. mPrawo Jazdy, licznik punktów karnych oraz mPojazd, czyli odzwierciedlenie danych z dowodu rejestracyjnego, polisy OC i karty pojazdu – mówi minister Marek Zagórski.

Usługa pokazuje informacje o obowiązkowym ubezpieczeniu OC pojazdu – w tym nazwę ubezpieczenia, serię i numer polisy, okres ubezpieczenia oraz jego wariant. Mało tego, jeśli nie pamiętacie o terminach ważności posiadanego ubezpieczenia lub zbliżającego się przeglądu pojazdu – aplikacja na 30 dni przed terminem wygaśnięcia OC lub przed końcem ważności badania wyświetli Wam komunikat z przypomnieniem. W mPojeździe znajdziecie także dane pojazdu: markę i model, rok produkcji, numer rejestracyjny, numer VIN, termin badania technicznego.

Źródło: www.gov.pl

„NIENAWISTNICY" – Tryptyk Przeciw Hejtowi - część III

Samotność, to plaga naszych czasów. Realne więzi międzyludzkie i bezpośrednią komunikację, także międzypokoleniową, przez lata zastępowaliśmy telewizją, co i tak jest niczym w porównaniu z rewolucją, jaką wywołała w tej dziedzinie telefonia komórkowa i internet. Złudzenie stałej dostępności, wieczne „on-line", stała możność wysłania wiadomości i oczekiwanie szybkiej reakcji niesie za sobą wiele fatalnych, a nieuświadamianych skutków.

Gdzie jesteś, inteligencjo?

Wszechobecność i popularność hejtu każe przede wszystkim zadać fundamentalne pytanie o rolę i odpowiedzialność inteligencji w społeczeństwie, a ta niestety spada, podobnie jak rozmywa się niestety tożsamość i etos „inteligenta". Coraz mniej wiadomo kto by to miał być, co sobą reprezentować, co wnosić i czego od siebie wymagać. Na drugim biegunie trzeba pamiętać, że niegdysiejszy „wiejski głupek", który wiódł swe szczęśliwe życie na przypiecku, z mocno ograniczonym audytorium - dziś na ogół ma przed sobą szeroko otwarte drzwi do kariery w mediach społecznościowych, dostając więcej „lajków i szerów" niż nudne, sztywne wpisy jajogłowych lamusów, gdyby zdecydowali się cokolwiek opublikować.

Woody Allen w swoim filmie „Zakochani w Rzymie" pokazuje nam humorystyczny obraz przygody Leopoldo, zwykłego włoskiego urzędnika, który z nikomu - nawet jemu samemu - nieznanych powodów staje się celebrytą, a wkrótce potem z równie niezrozumiałych powodów ten status traci. Bardzo szybko jednak uczy się celebryckich zachowań i przyzwyczajeń, a przede wszystkim zaskakująco szybko nabywa nieogarnionego głodu celebrytwa, co jak się wydaje trafnie diagnozuje społeczny narkotyk i obsesję ery mediów społecznościowych. I tu znów hejt, jako interesująca propozycja, bo jak już powiedzieliśmy, czyni sławnym szybciej, taniej, łatwiej i pewniej niż pozytywny dorobek. Jest to tym bardziej niepokojące, że większość dzisiejszych nastolatków marzy o karierze youtubera, instagramera, influencera i social media ninja - ewentualnie wybitnego kucharza...

Ofiary i prześladowcy

Kategorią sama w sobie jest hejt, jako narzędzie osiągania celów politycznych i religijnych. Wspomniałem już mobilizującą moc doktryny oblężonej twierdzy i jednoczącą moc poszukiwania wspólnej niedoli i wspólnego wroga. Psychologia podpowiada nam tu model tzw. trójkąta dramatycznego, opisany przez Dr Stephena Karpmana. Zjawisko, które trójkąt opisuje, polega na naprzemiennym, niemal automatycznym przechodzeniu przez trzy gry z osobistą odpowiedzialnością za nasze sprawy - przy jednoczesnym obsadzaniu w tych rolach innych uczestników naszych codziennych zmagań. Harmonijny obraz świata, który jest wygodny, bo zwalnia z odpowiedzialności i potrzeby wysiłku, wymaga trzech aktorów: ofiary - tu najchętniej widzimy siebie, prześladowcy - tu ci, co są winni naszych nieszczęść, i ratownika - kogoś, kto nam przyjdzie z pomocą i za nas całą sprawę załatwi. Rasowy hejter, to nałogowiec trójkąta dramatycznego - czuje się ofiarą, więc zamienia się w prześladowcę domniemanych winnych, którzy za wszystko ponoszą odpowiedzialność. Czasem jeszcze pokaże ratownika - ideologię bądź osobę, która ma moc wszystko wyjaśnić i uzdrowić. Nie inaczej w narracjach politycznych i religijnych - jesteście ofiarami, wasi prześladowcy są tam, my ich znamy, zdemaskowaliśmy ich niecne gry, uratujemy was, tylko na nas zagłosujcie. Wygląda na to, że pociągająca uroda trójkąta Karpmana wynika z tych samych powodów, dla których tak popularny jest hejt, jako postawa życiowa. Pozwala pozbyć się uciążliwej odpowiedzialności za siebie - a jednocześnie poczuć dobrze, obciążając innych odpowiedzialnością za wszystkie swoje porażki.

W poszukiwaniu przyjaciół

Samotność to plaga naszych czasów. Realne więzi międzyludzkie i bezpośrednią komunikację, także międzypokoleniową, przez lata zastępowaliśmy telewizją, co i tak jest niczym w porównaniu z rewolucją, jaką wywołała w tej dziedzinie telefonia komórkowa i internet. Złudzenie stałej dostępność, wieczne „on-line", stała możność wysłania wiadomości i oczekiwanie szybkiej reakcji niesie za sobą wiele fatalnych, a nieuświadamianych skutków. Z jednej strony nie zaspokajamy naszych osobistych potrzeb związanych z bliskością, kontaktem, intymnością, przyjaźnią, miłością, poczuciem zobowiązania czy zaufania. Trywialne już się stały obrazy rodziny w restauracji czy kinowym foyer, na których wszyscy - rodzice i dzieci - wlepiają oczy w smartfony, jakby tam byli sami. Kawałek duszy tych ludzi, który się powinien zbudować przez kontakt, wspólne emocje, dialog - jest budowany przez coś innego. Jakość tych treści na pewno nie jest zadowalająca i skutki tego widzimy, choćby w malejącej wrażliwości, wyobraźni emocjonalnej, zdolności do zaufania i współpracy, poczuciu bezpieczeństwa, zdolności do tworzenia długoterminowych relacji - a z drugiej strony - w rosnącym zapotrzebowaniu na psychoterapię, leczenie psychiatryczne i coaching.

Jednocześnie - zaniedbując samych siebie - nie uczymy się szacunku dla innego. Skoro jego obraz, to dla nas coraz bardziej „profil" i „nick" - coraz trudniej nam sobie wyobrażać realnego, czującego człowieka. Z tej perspektywy zrozumiałym jest, jak łatwo takie „cloudy nicków" banować, skreślać, hejtować. Hejt, to nienawiść, to ktoś, kogo nie widzisz, nie masz szansy zobaczyć, a nawet nie potrzebujesz sobie wyobrazić, żeby odreagować złe emocje, wyhodowane w wirtualnej samotności.

A dolegliwość tej samotności - jeśli się ją czuje - najłatwiej zaleczyć z kompanami od hejtu, bo przecież już powiedzieliśmy, że nic tak ludzi nie łączy i nic takiej ulgi nie daje jak wspólna niedola… Złoczyńcy w grupie są silniejsi, jeśli się kłócą, to dopiero przy podziale łupów, a skoro łupy w hejcie są trudne nawet do zdefiniowania - mamy płaszczyznę współpracy o dużym potencjale. Fermy trolli, to są społeczności, które łączą dużo silniejsze spoiwa niż pieniądze i misja. Pieniądze na ogół nie są tam duże, a misja i cel ataku często zmienny…

W poszukiwaniu mocy

Kim jestem? - to odwieczne pytanie człowieka i o człowieka, zadawane przez filozofów od zawsze. Od dwustu lat pomaga psychologia, która do jakościowego, filozoficznego wymiaru tego pytania dodała wymiar ilościowy, tworząc pojęcie „poczucia własnej wartości". Poczuć własną war-

tość, to według wielu teorii psychologicznych jeden z fundamentów szczęścia i spełnienia w życiu. Paradoksalnie wydaje się, że jest to jednocześnie jeden z większych głodów naszych czasów. Cywilizacja, która zajrzała w przeszłość do momentu na ułamki sekund po Wielkim Wybuchu, zajrzała wgłąb atomu na niewyobrażalną skalę i umie badać galaktyki oddalone w przestrzeni i czasie - jednocześnie w rozbrajający sposób łaknie poczucia własnej wartości, szukając go na kursach i konferencjach, które są właściwie intelektualnie żenujące. W tej perspektywie albo zaakceptujemy perspektywę Pascala i przyznamy, że w swej kruchości i nieprzewidywalności życia jesteśmy „trzciną myślącą", co wymagałoby szukania prawdy o nas, także w zaakceptowaniu zmienności, niepewności i wrażliwości naszego bycia, albo zagłuszenia tej prawdy jakimś rodzajem mocy. Oczywiście natychmiast pojawia się pytanie, skąd ta moc ewentualnie miałaby się wziąć. Hejterzy najprawdopodobniej takich rozważań nie prowadzą, ale moc mają, a przynajmniej twierdzą, że mają. Psychologia te mechanizmy doskonale wyjaśnia: strach przed własną słabością, zaprzeczanie emocjom, kompleksy, poczucie krzywdy generują potężną energię psychiczną, która się najłatwiej wyraża przez agresję i destrukcję. W tym sensie można domniemywać, że celebracja mocy hejtera jest w gruncie rzeczy sygnałem jego wewnętrznej słabości, tak wielkiej, że wymaga aż tak masywnych obron.

Tę perspektywę dobrze zobaczyć na tle nietzscheańskiej koncepcji „woli mocy" i jej współczesnych odprysków, łącznie z częstym w internecie dopiskiem/komentarzem do energetycznych imprez, rozrywkowych czy motywacyjnych, gdzie się niemal pozdrawiają zwrotem „jest moc!". Może jakieś echa tego myślenia stoją także za znanym z Gwiezdnych Wojen pozdrowieniem „niech Moc będzie z tobą"? Jedno jest pewne: nie ma lepszej drogi, by mały człowiek poczuł moc, niż wrzucenie kilku hejterskich komentarzy do internetu, najlepiej pod nickiem gwarantującym anonimowość… A jeszcze jeśli mój nick udałoby się tak wypromować jak Banksy'ego - to by była Moc!

A rzeczywistość jest taka, że człowiek, który nie potrafi sobie odpowiedzieć na pytanie „kim jestem" znajduje poprzez hejt łatwą namiastkę - mówi sobie, kim na szczęście nie jest i od kogo jest w swojej opinii lepszy…

Kim ja muszę być, skoro takich zawodników kasuję?

Pokaż mi swoich wrogów, a powiem ci kim jesteś. Można poznać kaliber zawodnika po tym, z kim staje do zawodów, kto z nim polemizuje, kto go zauważa. Orły rzadko poświęcają czas, uwagę i energię gołębiom. Dożyliśmy czasów, w których każdy, nawet wspomniany już wyżej „wioskowy głupek" może być dostrzeżony jako „komentator" autorytetów. Wypada tu gorzko zauważyć, że kiepskie to wystawia świadectwo naszym czasom. W Średniowieczu najwięksi mistrzowie pisali komentarze do dzieł Arystotelesa, w XXI wieku tabuny trolli komentują co popadnie, nie oszczędzając najwybitniejszych autorytetów prawa, medycyny (tu ruch antyszczepionkowy i leczenie raka czym popadnie), finansów. Pamiętam gorącą dyskusję w pewnym programie telewizyjnym na temat leczenia jednej ze skomplikowanych chorób genetycznych, do której w którymś momencie dołączono telefonicznie profesora medycyny, eksperta w temacie. Rozpoczął na luzie i z uśmiechem: „pozdrawiam dyskutujących w studio, zarówno tych, co się znają, jak i tych, co się nie znają". Może to jest tak, że gotowość do wypowiadania się na każdy temat, niezależnie od kompetencji, a nawet odwrotnie proporcjonalnie do nich, jest jakimś odreagowaniem tego, że coraz trudniej jest się znać na czymkolwiek wystarczająco dobrze, aby móc się kompetentnie wypowiedzieć?

Pewnie na tej samej zasadzie prawdziwe autorytety mają tak wielką moc prowokowania hejterów. Prawdziwy fachowiec - oprócz tego, że się zna - ma na ogół wystarczające poczucie własnej wartości i autonomię/pozycję, pozwalającą bez owijania w bawełnę, upiększania czy koloryzowania mówić prawdę. Tego hejterzy nie znoszą. Takie autorytety budzą hejt „twardy", agresywny, w odróżnieniu od hejtu „miękkiego", celebrycko - rozrywkowego, harcowania hejterskiego, które się budzi w reakcji na tzw. autorytety totalne, tzn. ludzi, którzy na każdy temat się wypowiadają na niczym się nie znając. Wystarczy, że zaśpiewałem piosenkę, niekoniecznie zresztą poprawnie, pozbierałem trochę lajków, a już w telewizji śniadaniowej i pismach kolorowych opowiadam jak budować związki, wychowywać dzieci czy urządzać święta. Trzeba się tylko zapytać, czy większa jest głupota tych, co takich „ekspertów" zapraszają, czy tych, co ich słuchają. A może zapraszają, bo sprawdzili, że słuchają? Osobną sprawą jest, że gdyby i mnie kiedyś do telewizji śniadaniowej zaproszono, niestety wiem, że dobrze by było od jakiegoś hejciku zacząć - inaczej nuda, oglądalność leci na łeb na szyję…

Nuda zabija

W ten sposób dochodzimy do problemu nudy. Nadmiar bodźców i ich obfitość rodzi zobojętnienie. Już nie czujesz - smaku, radości, przyjemności, ciekawości, ekscytacji. Nuda. Coś się musi wydarzyć. Hejt się do tego idealnie nadaje, choć również podlega prawom zobojętniania pod wpływem powtórzeń. Jest jak narkotyk. Trzeba zwiększać dawkę, żeby wciąż cieszyło. Potrzebny jest hejt spektakularny… A może sam coś zhejtuję? Własny hejt leczy nudę jak mało co…

Nieudolni w poszukiwaniu wartości

Warto dla uczciwości zobaczyć w hejterze człowieka, z jego głodem pozytywnych wartości. Może nieudolnie i po omacku, ale przecież oni szukają wartości, nawet jeśli w praktyce trzeba by użyć przedrostka „pseudo".

Po pierwsze - w jakiś sposób próbują wymierzać sprawiedliwość, nawet jeśli to jest sprawiedliwość Kalego, bliższa Kodeksowi Hammurabiego niż zasadom cywilizacji judeochrześcijańskiej.

Szukają choćby złudzenia równości: inni mają więcej, więcej im wolno, a ja? Mnie przecież też, a skoro nie, to przynajmniej jako hejter będę górą.

Szukają bezpieczeństwa i poczucia wpływu - nikt na mnie nie zwracał uwagi, a tu proszę, martwią się tym co robię i nawet poważne artykuły na mój temat powstają. Co więcej - nie jestem sam, ma poczucie wspólnoty i walki o wspólną sprawę, a na koniec dnia - nawet jeśli się coś niedobrego wydarzy, zawsze mam wygodne alibi, że przecież niczego złego nie zrobiłem. To nie moja wojna… Swoją drogą, byłoby ciekawe zbadanie, jakie są proporcje hejterów zaangażowanych ideowo, którzy w ten sposób świadomie walczą o jakieś idee, a jaka ich część to szukający rozrywki harcownicy albo wojska zaciężne, gotowe podjąć każdą potyczkę, byleby jakąś korzyść odnieść, albo nudę zabić…

W poszukiwaniu ulgi

Zarządzanie emocjami, to ważna umiejętność, zwłaszcza jeśli rozmawiamy o emocjach negatywnych. Radzenie sobie ze złością, zazdrością, nienawiścią, podejrzliwością, granicami - własnymi i stawianymi przez innych, smutkiem, niepewnością, są coraz bardziej konieczne, by żyć. Jednocześnie rodzice, szkoła i sfera publiczna nie uczą tych umiejętności. Brakuje pozytywnych wzorców. Zostawieni

samym sobie wybieramy zaprzeczanie i wypieranie, co oczywiście kumuluje negatywną energię. Często ta energia dodatkowo się wzmacnia przez presję społeczną i religijną, a także społeczne stereotypy ról męskich i żeńskich. Siłą rzeczy emocje w ten sposób stymulowane, w warunkach utrudnionej autoekspresji i możliwości odreagowania w realu, znajdują ujście w sieci. Skompresowana energia psychiczna jest w momencie odreagowania niemal niemożliwa do kontrolowania. Osoby pracujące w call center i telefonicznych działach reklamacji/obsługi klientów doskonale wiedzą, że najwięcej nieracjonalnej agresji wylewa się na nich w poniedziałkowe poranki, po otwarciu linii dla dzwoniących. Skumulowana negatywna energia weekendu musi gdzieś znaleźć sobie ujście. Niestety, ta kumulacja sprawia, że rozładowanie jest silne i ślepe, nie liczy się kogo atakują i za co, gadzi mózg bierze górę. Obawiam się, że stosunkowo duża część naszego społeczeństwa powstrzymuje swoje emocje, asertywność i autoekspresję w kluczowych dziedzinach swojego życia i relacjach - okresowo się jedynie destabilizując przez zachowania agresywne i przemoc. Dla nich hejt i postawa hejterska jest namiastką normalnego komunikowania swoich odczuć i opinii światu, a także - co niebłahe - formą testowania granic. Na ile mogę sobie pozwolić? Jak dalece mogę zaryzykować bycie sobą w relacji, nie ryzykując odrzucenia czy potępienia? Na ile mogę być dla kogoś problemem? Co mi zrobią? Co mi mogą zrobić? Robię to wszystko i proszę, jaki jestem OK.

Dokąd zmierzamy?

Nasz obraz hejtu nie byłby pełny, gdybyśmy nie dotknęli kwestii odpowiedzialności za hejt. Czy rzeczywiście - co by mi się nawet podobało - to hejter ponosi całkowitą odpowiedzialność za swoje działania? Z pewnością tak jest, trudno obciążać odpowiedzialnością system czy technologię. Jest jednak pewien czynnik, który wymaga specjalnej uwagi - mam na myśli jakość przywództwa, społecznego, biznesowego, politycznego czy religijnego i związane z nim kreowanie klimatu, kultury społecznej, zestawu oczywistości, jakie obowiązują w naszych społecznościach. W tym sensie lider, który odwołuje się do najniższych ludzkich instynktów, o których wyżej pisałem, staje się także liderem hejtu, nawet jeśli go wprost nie uprawia. Współodpowiada jako współsprawca. Kiedyś to byli „specjaliści od śpiewu i mas", dziś są zwani „spin-doktorami" - dobrze by było, żeby mieli świadomość, że tam gdzie większy wpływ, tam większa odpowiedzialność.

Wartości czy normy?

Liderzy, spin-doktorzy i wszyscy, którym zależy na kształcie naszego świata - stajemy przed pytaniem: co robić? Na ile mamy szanse i możliwości jakiegoś zapanowania nad rosnącą plagą hejtu? Etyczny postęp można zrealizować poprzez silne normy wsparte sankcjami albo wychowanie do wartości wsparte presją społeczną. Biorąc pod uwagę, że internet bardzo źle regulacje, pozostają wartości. W nich nadzieja.

Dariusz Duma
filozof, doradca, ambasador Legalnej Kultury

Tekst opublikowany w wersji pierwotnej przez Universitas Gedanensis, pt. „NIENAWISTNICY – czyli racjonalnie o nieracjonalnym", nr t. 57/2019
www.universitasgedanensis.pl

Publikacja powstała w ramach Społecznej kampanii edukacyjnej Legalna Kultura
Fundacja Legalna Kultura buduje wspólnotę twórców i odbiorców kultury poprzez promowanie idei korzystania z legalnych źródeł – wartości i postaw ważnych dla wszystkich użytkowników kultury w cyfrowej rzeczywistości.

„Młoda" Piliczanka

Zawodnicy „Młodej" Piliczanki trenowali do 23 grudnia, po czym udali się na przerwę świąteczno-noworoczną. W trakcie przerwy ogłoszono nowe wytyczne dotyczące m.in uprawiania sportu i przerwa wydłużyła się aż do 18-go stycznia, kiedy to znów wznowiliśmy treningi. Obecnie wszystkie grupy młodzieżowe wróciły już do regularnych treningów.

Przed przerwą, w turnieju „Warta Cup" udział wzięli nasi orlicy (rocznik 2011 i mł.) Chłopcy pod okiem trenera Artura spisali się wyśmienicie. Wygrali cztery mecze, przegrywając tylko jeden co ostatecznie dało im drugie miejsce w turnieju. Najlepszym zawodnikiem turnieju okazał się nasz zawodnik - Piotr Motłoch.

Oprócz turnieju orlików również nasi młodzicy (rocznik 2009) rozegrali jeden turniej, a mianowicie eliminacje do turnieju o puchar Prezesa PZPN, który odbył się na hali w Gołczy. Nasi młodzi zawodnicy dwa razy zremisowali, raz przegrali i nie wywalczyli awansu do dalszej fazy rozgrywek.

Michał Kowalski

Przygotowania do rozgrywek

Styczeń, to zwykle czas, gdy drużyny rozpoczynają zimowe przygotowania do kolejnej rundy rozgrywek. Niestety przez rządowe obostrzenia pewne jest, że zawodnicy do treningów powrócą z opóźnieniem. Taki stan rzeczy potrwa na pewno do ostatniego dnia stycznia. Mimo to Trener Zbigniew Nowak nakreślił już plan przygotowań, które rozpoczną się natychmiast, jak to tylko będzie możliwe. W pierwszej fazie zawodnicy skupią się na ciężkiej pracy a treningi odbywać się będą niemal codziennie, głównie na orliku lub w terenie. W kolejnej fazie treningów będzie relatywnie mniej ale w zamian dołączą spotkania sparingowe, których zaplanowano pięć.

Terminarz gier sparingowych:

- 14.02 N Przemsza Okradzionów (Dąbrowa Górnicza - 13:00)
- 21.02 N Sokół Olsztyn (Zawiercie - 14:45)
- 28.02 N Dąb Nagłowice (Zawiercie - 14:45)
- 06.03 S Zagłębie Dąbrowa Górnicza (Dąbrowa Górnicza – 13:00)

Tak przedstawiają się plany na okres przygotowawczy. Mamy nadzieję, że sytuacja związana z pandemią i możliwe obostrzenia w żaden sposób nie wpłyną już na ich przebieg i co ważne, bez przeszkód będzie można trenować i grać spotkania sparingowe a później wznowić rozgrywki ligowe, których początek wyznaczono na 13 marca.

W nieco lepszej sytuacji są drużyny młodzieżowe, które w rozporządzeniu rządu mogą normalnie trenować. Wykorzystując ten fakt młodzi piłkarze Ospelu treningi rozpoczęli 19 stycznia na sali gimnastycznej w Wierbce.

Treningi odbywać się będą we wtorki, czwartki i piątki o godzinie 15:30. **Wszystkie chętne dzieci serdecznie zapraszamy.**

Dawid Ziaja

"Zbieramy kasztany - pomagamy zwierzętom"

Na początku listopada w przedszkolu w Pilicy zakończyła sie akcja zbierania kasztanów. Zbiórka ta była przeznaczona na dokarmianie zwierząt podczas zimy. Przepiękna pogoda sprzyjała jesiennym rodzinnym spacerom do parku, gdzie dzieci mogły pozbierać owoce kasztanowca. Wszystkie zebrane kasztany zostały przekazane przedstawicielowi Koła Łowieckiego "Hubert" panu Zbigniewowi Drozdowskiemu.

W okresie zimy kasztany te zostaną dostarczone w miejsca bytowania zwierząt, gdzie będą stanowiły dodatkowy pokarm na zimowy czas.

Akcja została przeprowadzona pod patronatem Koła Łowieckiego „Hubert" w Pilicy, od którego dzieci otrzymały niespodzianki. Bardzo dziękujemy wszystkim dzieciom i ich rodzicom za zaangażowanie i przyłączenie się do naszej akcji. Solidne zapasy karmy na pewno będą smakować czworonożnym mieszkańcom naszych pobliskich lasów.

Renata Gajda

Kartka Świąteczna

Ze Świętami Bożego Narodzenia związanych jest wiele tradycji. Jedną z nich jest wysyłanie kartek świątecznych. Z okazji Świąt Bożego Narodzenia Przedszkole w Pilicy zorganizowało konkurs plastyczny pt. „Kartka Świąteczna", który był adresowany do dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Jego celem było, m.in. popularyzowanie polskich tradycji świątecznych oraz umożliwienie dzieciom zaprezentowania swojego talentu. Dzieci za pomocą różnych technik przedstawiły swoje prace plastyczne, gdzie najczęściej spotykanymi symbolami były: choinki, Święty Mikołaj, renifery, prezenty, szopka, bombki.

Przedszkolaki wykazały się dużym zaangażowaniem. Łącznie napłynęło do nas 90 prac konkursowych. Prace, które otrzymaliśmy zachwyciły nas i wprowadziły w świąteczny klimat. Zostały one wyeksponowane w przestrzeni wystawowej w przedszkolu. Jury miało niełatwe zadanie w wyłonieniu zwycięzców, ponieważ wszystkie kartki były piękne, dzieci wykazały się dużą pomysłowością i estetyką. Po długich naradach Jury wyróżniło kilka prac. Wszystkim uczestnikom wręczono dyplomy i upominki. Serdecznie gratulujemy przedszkolakom i życzymy dalszych sukcesów.

Kamila Ogonek

Uśmiech świąteczny nas jednoczy

Święta Bożonarodzeniowe, to czas wspólnoty, czas dzielenia się ciepłem, dobrocią, opłatkiem, świątecznym nastrojem i prezentami. Szkoła Podstawowa nr 1 w Pilicy od 20 lat w tym okresie organizuje akcję „Uśmiech dziecka nas jednoczy" przygotowując paczki świąteczne. Tak było i w tym trudnym roku, pomimo pandemii.

Szkolny Wolontariat przygotował świąteczne paczki żywnościowe dla rodzin i osób samotnych będących w trudnej sytuacji. To odrobina świątecznego uśmiechu i radości. Produkty spożywcze były zbierane w Delikatesach „Centrum" w Pilicy. Dziękujemy bardzo wszystkim ofiarodawcom za okazane serce.

Barbara Sobota, Maria Lepiarczyk

Pilica Mistrzem Województwa w Badmintonie

Drużyna chłopców w składzie Maciej Fabian, Maksymilian Rybiński zdobyła I miejsce w finale wojewódzkim badmintona pokonując m.in. drużyny z Gliwic, Dąbrowy Górniczej, Bierunia, Toszka... To wielki sukces Szkoły Podstawowej nr 1 w Pilicy. Drużyna dziewcząt: Iga Solińska, Lena Błażkiewicz po pięknej rywalizacji zajęła IV miejsce. Finał odbył się 7 grudnia w Pszczynie. Opiekunowie: Krzysztof Adamczyk oraz Leszek Sobota. Brawa dla naszych zawodników i zawodniczek!

Leszek Sobota

Dziadek z Babunią niech nam długo żyją!

„To czego dzieci potrzebują w obfitości, dostarczają dziadkowie. Dają bezwarunkową miłość, dobroć, cierpliwość, poczucie humoru, komfort, lekcję życia. Oraz, co najważniejsze, ciasteczka."
(Rudolph Giuliani)

Święto Babci i Dziadka, to jedno z ważniejszych wydarzeń w roku, zarówno dla dziecka, jak i dla solenizantów.

Celebracja tych uroczystości jest bardzo ważna, ponieważ to właśnie dziadkowie w dużej mierze kształtują tożsamość wnucząt, szczególnie rodzinną, ale i historyczną. Stanowią bezcenną pomoc przy ich wychowywaniu, umożliwiając tym samym rodzicom pogodzenie pracy z obowiązkami domowymi.

W Przedszkolu im. Czesława Janczarskiego w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Wierbce, dzieci obchodziły dzień Babci i Dziadka. Przedszkolaki wraz z paniami wychowawczyniami przygotowały dla swoich kochanych dziadków niespodziankę. W dniach 21 – 22 stycznia dzieci z grup: Słoneczka, Żabki, Misie i Motylki przedstawiały: układy taneczne, występy wokalne, wiersze... Wszystkie wystąpienia w wykonaniu małych artystów uwieczniła kamera. Dzięki nagraniu babcie i dziadkowie mogli obejrzeć występy artystyczne swoich wnucząt w domu.

Dla dziadków zostały również przygotowane ręcznie wykonane upominki, laurki wraz z życzeniami płynącymi prosto z serca.

Wszystkim Babciom i Dziadkom z okazji ich święta gratulujemy wspaniałych wnucząt. Życzymy dużo zdrowia, samych radości oraz spokoju ducha.

Michalina Goncerz

Szkoła Podstawowa Nr 3 w Dzwono-Sierbowicach

Wyniki konkursu „CHRISTMAS SONG CONTEST”

Po raz perwszy w naszej szkole został zorganizowany konkurs angielskich piosenek świątecznych. Konkurs odbył sie w formie online – uczniowie przesyłali nagrania z piosenkami w języku angielskim.

Celem konkursu było przede wszystkim rozwijanie umiejętności i prezentacji osiągnięć indywidualnych młodych talentów w zakresie muzycznym i językowym, poznawanie i pogłębianie znajomości języka poprzez sięganie po utwory muzyczne oraz rozwijanie własnej inwencji w interpretacji utworów.

Jury brało pod uwagę: interpretację wokalną utworu, poprawność językową, technikę wokalną oraz ogólny wyraz artystyczny.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział, a także rodzicom za pomoc w przygotowaniu występu oraz scenerii, która wprowadza w ten niezwykle magiczny czas. Wręczenie nagrody i dyplomów odbędzie się po powrocie do szkoły.

Zwycięzcom gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!!!

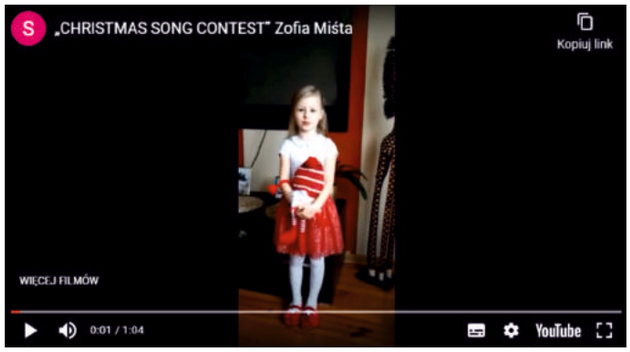

I miejsce zajęła

Zofia Miśta - oddział przedszkolny Krasnoludki

Wyróżnienie otrzymali:

Alicja Baran – oddział przedszkolny Krasnoludki

Filip Świderski – kl. IV

Paweł Nawrot – kl. VIII

Źródło: sp3dzwonosierbowice.pl

Liceum Ogólnokształcące im. Królowej Elżbiety z Pilczy w Pilicy

Realizacja projektu ,,Zielona pracownia 2020" zakończona

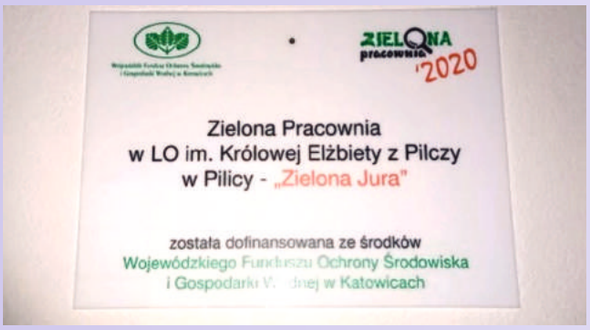

Dzięki udziałowi szkoły w szóstej edycji konkursów: „Zielona Pracownia _Projekt 2020” i „Zielona Pracownia 2020”, liceum w Pilicy otrzymało dotacje z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach o łącznej wartości 37.500,00 zł.

Przedmiotem konkursu było utworzenie projektu szkolnej pracowni na potrzeby nauk przyrodniczych, biologicznych, ekologicznych, geograficznych, geologicznych i chemicznofizycznych. Dzięki wygranej pracownia biologiczna stała się naprawdę zielona - została odmalowana, doposażona w nowoczesny sprzęt multimedialny oraz pomoce dydaktyczne z biologii, geografii, a także odczynniki do nauki chemii.

Mamy nadzieję, że w takich warunkach przyjemniej i wygodniej będzie uczniom zdobywać wiedzę, poszerzać zainteresowania i podnosić świadomość ekologiczną.

Anna Woźniczko

PODSUMOWANIE ROKU 2020

Miejsko – Gminna Biblioteka Publiczna w Pilicy

Aby zaspokoić gusta i preferencje czytelników, którzy są coraz bardziej świadomi swoich potrzeb i oczekiwań, biblioteka systematycznie dokonuje zakupu nowości wydawniczych. Książki są opracowywane, wprowadzane do katalogu komputerowego i obkładane w folię.

Łącznie w 2020 roku na stan biblioteki i filii przybyło 1 051 książek na kwotę 22 850 zł.

Miejsko – Gminna Biblioteka Publiczna w Pilicy w 2020 roku pozyskała dotację na zakup nowości wydawniczych ze środków finansowych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w kwocie 5 653 zł. z czego zakupiono 256 książek. W ramach wkładu własnego zakupiono 553 książki na kwotę 13 013 zł. Biblioteka pozyskała również dary książkowe 242 wol. na kwotę 4 184 zł.

W roku sprawozdawczym w naszych bibliotekach zarejestrowano 699 czytelników, którzy odwiedzili placówkę 5 025 razy oraz wypożyczyli 10 929 woluminów.

Ogólny stan księgozbioru na dzień 31.12.2020 wynosił 35 446 woluminów. Największą liczbę zbiorów stanowi literatura piękna (beletrystyka) 16 614, następnie książki dla dzieci i młodzieży 9 058 oraz księgozbiór popularnonaukowy z różnych dziedzin wiedzy 9 774.

Oprócz zakupu książek, systematycznie dokonujemy selekcji księgozbioru. W roku 2020 ze zbiorów wycofano 692 woluminy na kwotę 243,59 zł. Jest to konieczne w celu aktualizacji i odnawiania zbiorów bibliotecznych poprzez usunięcie ze zbiorów książek zniszczonych, zaczytanych oraz zdezaktualizowanych.

MGBP w Pilicy

Książką połączeni

Czytajmy naszym dzieciom! Wspólna lektura może stać się nie tylko wielką przyjemnością, ale przede wszystkim wspaniałą okazją do budowania bliskości oraz silnych i trwałych więzi rodzinnych.

Książki są nieocenioną pomocą w satysfakcjonującym byciu z dzieckiem. Wspólne ich oglądanie, analizowanie i czytanie, kojarzone przez dziecko z najlepszym czasem – takim, w którym rodzic jest dla niego na wyłączność – może stać się wspaniałym wsparciem dziecka w jego rozwoju i budowaniu dobrych relacji.

Ta wspólna „wielka przyjemność" nie musi trwać długo. Wystarczy przez dwadzieścia minut dziennie być tylko dla dziecka w towarzystwie odpowiedniej książki, a efekty będą nadzwyczajne.

We wspólną podróż do krainy książek wyruszyli z pomocą naszej biblioteki zdobywcy kolejnych dyplomów w programie „Mała książka – Wielki człowiek". Nagrodzeni czytelnicy to Jakub Pacia, Filip Otok, Ksawery Otok oraz Oliwia Goncerz, która dyplom zdobyła już po raz drugi!

Laureatów przybywa sukcesywnie co jest dowodem na to, że mamy mnóstwo mądrych „czytających rodzin", co napawa nas wielką nadzieją i radością, bo rosną kolejne pokolenia czytelników.

Droga do wykształcenia u dzieci nawyku regularnego czytania i miłości do książek wymaga wiele zaangażowania i czasu. Jednak to poświęcenie zaprocentuje w przyszłości. Zapraszamy do biblioteki.

MGBP w Pilicy

DKK dyskusyjny klub książki

Dyskusyjne Kluby Książki,

to grupy osób, które spotykają się i rozmawiają o książkach, wymieniają się spostrzeżeniami, dzielą refleksjami, dyskutują o literaturze, pisarzach, nowościach wydawniczych i nie tylko. Dyskusyjne Kluby Książki (DKK) tworzą czytelnicy w różnym wieku, których łączy pasja czytania i poznawania nowych książek. Klubowicze spotykają się raz w miesiącu, dyskutują o wybranej książce, którą przeczytali wcześniej. Spotkania są ciekawą formą spędzania wolnego czasu, okazją do nawiązywania nowych kontaktów i ożywienia życia kulturalnego.

I Ty możesz zostać klubowiczem, niezależnie od wieku i zainteresowań, jeżeli tylko lubisz książki, masz ochotę o nich porozmawiać i miło spędzić czas.

DKK rozpoczyna swoją działalność w Pilicy przy Miejsko – Gminnej Bibliotece Publicznej. Zapraszamy zatem miłośników dobrej literatury do udziału w spotkaniach DKK w bibliotece w Pilicy.

Szczegółowe informacje w bibliotece i pod numerem telefonu:
516 198 766
ZAPRASZAMY!

29. Finał WOŚP

Kolejny Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy za nami. W tym roku, pomimo ograniczeń akcja znów zakończyła się sukcesem.

Na terenie gmin Pilica i Żarnowiec działał utworzony przez Związek Młodzieży Wiejskiej sztab nr 6143, którego szefową została Justyna Dąbrowska. Przy współpracy 15 wolontariuszy oraz dzięki hojnym darczyńcom udało się zebrać kwotę 19 800 zł!

Jedna spośród 8 puszek stacjonarnych uruchomiona została w Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej w Pilicy. Datki naszych czytelników pozwoliły zasilić konto WOŚP kwotą 2197 zł.

Środki z tegorocznej zbiórki zostaną przeznaczone na doposażenie szpitali i placówek leczniczych w sprzęt dla laryngologii, otolaryngologii i diagnostyki głowy.

Wracamy za rok! Gramy do końca świata i o jeden dzień dłużej!

MGBP w Pilicy

Sernik z brzoskwiniami na kakaowym spodzie

Składniki:

Ciasto:

- 160 g masła
- 1/3 szklanki cukru
- 1 i 1/2 szklanki mąki białej orkiszowej lub pszennej
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia
- 2 jajka całe
- 2 łyżki kakao

Masa serowa:

- 5 jajek (osobno żółtka i białka)
- 1 – 1,2 kg mielonego twarogu (może być gotowy ser z wiaderka na sernik)
- 1 cukier wanilinowy (16 g)
- 1 szklanka cukru
- 160 g masła
- 2-3 łyżki skrobi ziemniaczanej
- duża puszka brzoskwiń

Sposób przygotowania:

Zagniatamy ciasto z podanych składników i wkładamy do zamrażarki na 30 minut. W tym czasie jak ciasto będzie się chłodziło musimy utrzeć mikserem masę serową.

Najpierw ucieramy masło, cukier, żółtka oraz cukier waniliowy, a następnie dodajemy ser i skrobię ziemniaczaną.

Białka ubijamy na sztywno i dodajemy do masy serowej – delikatnie mieszamy drewnianą łyżką.

Na koniec dodajemy odsączone z płynu i pokrojone na mniejsze kawałki brzoskwinie – wszystko jeszcze raz delikatnie mieszamy.

Ciasto wyciągamy z zamrażarki, wałkujemy i wykładamy na wysmarowaną masłem i wysypaną mąką formę do pieczenia – na ciasto wykładamy masę serową z brzoskwiniami.

Wkładamy do nagrzanego piekarnika na 180 C (góra – dół) i pieczemy bez termo obiegu około 60 minut, na drugim stopniu od spodu piekarnika.

Po upieczeniu sernik zostawiamy w wyłączonym piekarniku z uchylonymi drzwiczkami na około pół godziny.

Rozmiar mojej formy do pieczenia – 36x25x6 cm

Zapiekane panierowane kotlety z kurczaka w trzech wersjach

Składniki:

- 4 mniejsze filety z kurczaka
- jajka
- bułka tarta, mąka pszenna
- olej
- sól, pieprz czarny mielony

Pozostałe składniki do wyboru:

- pieczarki
- cebula
- pomidor
- starte dwa rodzaje sera – cheddar i królewski
- papryka słodka, pieprz czarny mielony, sól, cukier
- masło

lub

- żurawina
- 1/2 tartej rolady ustrzyckiej lub innego sera o wyrazistym wędzonym smaku

Sposób przygotowania:

Składniki dobieramy według własnego gustu w zależności na co mamy akurat ochotę.

Filety z kurczaka należy przekroić na pół, rozbić i przyprawić solą oraz pieprzem. Obtaczamy je w mące, roztrzepanych jajkach, bułce tartej i smażymy z obu stron na oleju.

Blachę wykładamy papierem do pieczenia lub folią, układamy usmażone kotlety i nakładamy na nie składniki do wyboru:

– smażone pieczarki z cebulą na maśle (przyprawione solą i pieprzem) + tarte sery wymieszane ze słodką papryką

– smażone pieczarki z cebulą na maśle (przyprawione solą i pieprzem) + pokrojone plasterki pomidora (bez skórki) przyprawione solą i cukrem + tarte sery wymieszane ze słodką papryką

– namoczona wcześniej w gorącej wodzie żurawinę + tartą roladę ustrzycką lub inny wędzony ser

Pieczemy bez termo obiegu w piekarniku, w temp. 200 stopni do czasu, aż ser na wierzchu nam się rozpuści i zarumieni (około 15-20 minut).

Przepisy udostępnione przez autora bloga kulinarnego
www.mojewypiekiidomowegotowanie.pl

IMPRESSUM:
„Nasze Miasto i Gmina Pilica" – dwumiesięcznik gminy Pilica
ISSN 25-44-553
WYDAWCA:
Miasto i Gmina Pilica
ul. Żarnowiecka 46A
42-436 Pilica
tel. (32) 67 35 104
www: www.pilica.pl
email: gminapilica@gmail.com

REDAKTOR NACZELNA: Anna Szota
Redakcja: Iwona Sikora, Maria Lepiarczyk, Magdalena Lis, Mirosław Opiłka, Anna Szota, Sylwia Miklas.
Współpraca redakcyjna: Michał Kowalski, Dawid Ziaja, Przedszkole im. Janusza Korczaka w Pilicy, Szkoła Podstawowa nr 1 w Pilicy, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Wierbce, Szkoła Podstawowa Nr 3 w Dzwono-Sierbowicach, Liceum Ogólnokształcące im. Królowej Elżbiety z Pilczy w Pilicy.

Opracowanie graficzne i skład: Anna Szota
Nakład: 1700 egzemplarzy

Zabrania się kopiowania, redystrybucji, publikowania, rozpowszechniania, udostępniania czy wykorzystywania w inny sposób całości lub części danych zawartych w miesięczniku w celach komercyjnych. Korzystanie z materiałów zamieszczonych w miesięczniku „Nasze Miasto i Gmina Pilica" wymaga zgody Redakcji, poza wyjątkami określonymi w powszechnie obowiązujących przepisach prawa takich jak dozwolony użytek w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2006 r. nr 90 poz. 631, t. jedn. z późn. zm.). W przypadku uzyskania pisemnej zgody Redakcji na rozpowszechnianie i wykorzystywanie danych, informacji lub prac lub ich części zawartych w niniejszym miesięczniku, rozpowszechnianie to i wykorzystywanie dopuszczalne jest wyłącznie na poniższych zasadach:
1) wykorzystywane informacje prezentowane będą całości, bez zmian, skrótów i przeróbek;
2) wykorzystywane dane, informacje i prace będą posiadały widoczne odwoływanie do miesięcznika „Nasze Miasto i Gmina Pilica".
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowania edytorskiego nadesłanych tekstów oraz zdjęć. Tekstów nadesłanych nie zwracamy. Nadesłanie tekstu lub zdjęcia nie jest równoznaczne z jego opublikowaniem. Nadesłanie tekstu lub zdjęcia jest tożsame z wyrażeniem zgody na jego publikację na łamach miesięcznika w wersji drukowanej oraz elektronicznej.